Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6904 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 29 IULIE 1971

Vizita de lucru a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în unități agricole și industriale din județele Argeș, Vîlcea, Olt

În suita acțiunilor de lucru pe teren, fapt obișnuit în activitatea secretarului general al partidului, miercuri a avut loc o nouă întîlnire cu oameni ai muncii din industrie și agricultură. Gazde și interlocutori ai tovarășului Nicolae Ceaușescu, ai celorlalți conducători de partid și de stat care l-au însoțit — tovarășii Emil Bodnaraș și Ilie Verdet — au fost țărani cooperatori din județele Argeș și Olt, colectivele de chimiști și constructori din județul Vîlcea.

Este încă rouă pe iarbă cînd elicopterul, decolînd de pe Aeroportul Băneasa, își ia zborul cu direcția nord. Se înaintează paralel cu arterele de comunicație București—Pitești și altitudinea redusă, dublată de o bună vizibilitate, deschide privirii cîmp nelimitat de observare. Pretutindeni se remarcă o activitate intensă. Secerișul este practic încheiat și galbenului pastelat al lanurilor i se substituie negrul brazdelor proaspăt întoarse. Se lucrează neobosit în grădini, în livezi, în vii. La Găești, unde-și creionează contur definitiv o importantă platformă industrială, se observă în plină acțiune macarale, mașini, felurite alte utilaje. Piteștii rămîn în stînga și, curînd, aparatul survolează moderna întreprindere de automobile și piese de schimb auto de la Colibași, după care, descriind o abatere spre dreapta, trece din Valea Argeșului în cea a Dîmboviței, și aterizează pe coama unei coline de la marginea comunei Boteni din județul Argeș.

În plin cîmp, în fînul încă necosit, secretarul general al partidului, ceilalți conducători de partid și de stat, sînt așteptați de o mare mulțime de săteni. Este, în fapt, prezentă întreaga comună, tineri și vîrstnici, îmbrăcați ca de sărbătoare în frumosul port muscelean, cu flori, cu voia bună în priviri și în suflet, bucuroși să aibă ca oaspeți pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe ceilalți conducători de partid și de stat.

Sînt prezenți tovarășii Gheorghe Năstase, prim-secretar al Comitetului județean Argeș al P.C.R., Gheorghe Anca, primarul comunei, Constantin Bădescu, președintele Cooperativei agricole de producție din Boteni.

Se oferă, după tradiție, pîine și sare, rachiu de prună în ploscă nouă, se aplaudă, se adresează din inimă urări de bun venit, de sănătate. Sînt oameni pe chipul cărora se citește mulțumirea de a trăi în climatul nou de viață instaurat de socialism în satele țării.

Se coboară cîteva zeci de metri și, într-o livadă de peri încărcată de rod, între secretarul general al partidului, cadrele de conducere ale cooperativei agricole de producție și factori din cercetarea științifică are loc un viu și fructuos dialog, a cărui temă o constituie problemele producției și organizării activității în cooperativele agricole din zonă de deal, probleme mai generale ale pomiculturii, aspecte ale nivelului de viață al oamenilor.

Cooperativa agricolă de la Boteni este o unitate de producție complexă, înscriind de la un an la altul rezultate din ce în ce mai bune. Valoarea averii obștești se ridică la 11 milioane lei. Ca principale sectoare de producție are culturi de cîmp, pomicultură, zootehnie. Valoarea normei de muncă planificată pentru anul acesta este 28 lei, dar se estimează, date fiind rezultatele bune ce se întrevăd în cîmp și livezi, că aceasta va crește la 32 lei. Detaliind unele probleme ale sectorului pomicol, inginerul Iulian Stoicescu subliniază eforturile făcute în cooperativă pentru aplicarea metodelor recomandate de știință în domeniul agrotehnicii, al geneticii. El relevă experiența cu bune rezultate a cooperativei în ceea ce privește mai justa proporționare a speciilor de pomi, arătînd valoarea economică deosebită pe care o au vișinul, cireșul, coacăzul. Continuînd o veche tradiție a localnicilor, se îmbină pomicultura cu zootehnia.

Pentru valorificarea optimă a suprafețelor de teren plantate cu pomi fructiferi, printre rîndurile de meri, peri, pruni, vișini se seamănă cu bune rezultate culturi furajere. Prin aplicarea fertilizărilor combinate, pomicultorii au reușit să înlăture aproape total periodicitatea rodirii la pomi, realizînd recolte an de an. Se tinde să se obțină 6 000 kg fructe la hectar, la care se adaugă valoarea plantelor furajere și a altor culturi intercalate în livezi. De altfel, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat sînt informați că, datorită rezultatelor bune obținute la Boteni în materie de pomicul-

N. POPESCU-BOGDĂNEȘTI
MIRCEA S. IONESCU
Foto: PETRE DUMITRESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, sînt întîmpinați cu dragoste și entuziasm de către țăranii cooperatori

Tovarășului Nicolae Ceaușescu îi sînt oferite, conform tradiției, pîine și sare

A XXV-A SESIUNE C.A.E.R.

Miercuri, au continuat lucrările celei de-a XXV-a sesiuni a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, prezidată de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, conducătorul delegației guvernamentale române la sesiune.

În prima parte a ședinței plenare, Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, președintele în funcțiune al Comitetului Executiv al C.A.E.R., a prezentat o informare cu privire la materialele supuse spre examinare în cea de-a doua zi a lucrărilor sesiunii.

La examinarea problemelor au luat cuvîntul conducătorii delegațiilor participante la sesiune: Stanko Todorov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, Jeno Fock, președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Țărănesc Ungar, Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, Sonomin Luvsan, președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, Piotr Jaroszewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Alexei Nikolaevici Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Lubomir Strougal, președintele Guvernului Federal al Republicii Socialiste Cehoslovace, Alexandar Grlicikov, prim-vicepreședinte al Vecei Executive Federale a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia.

De asemenea, a luat cuvîntul N. V. Faddeev, secretarul C.A.E.R.

În continuare, a avut loc, sub conducerea președintelui în funcțiune al Comitetului Executiv al C.A.E.R., ședința Comisiei de redactare pentru elaborarea proiectelor documentelor sesiunii.

Lucrările sesiunii continuă.

Măsurile prezentate în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu — programul nostru de acțiune

PREGĂTIREA TEMEINICĂ A ACTIVULUI U.T.C.

Premisa unor dezbateri fructuoase privind munca politico-educativă în fiecare organizație:

După cum se știe, zilele trecute a avut loc la C.C. al U.T.C. o ședință de lucru în cadrul căreia au fost prezentate măsurile aprobate de Biroul C.C. al U.T.C. referitoare la îndatoririle ce-i revin fiecărei organizații pentru îndeplinirea hotărîrilor stabilite de Comitetul Executiv al Comitetului Central al P.C.R. și a indicațiilor cuprinse în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Consfătuirea activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative. S-a subliniat și cu acest prilej că obiectivul central al întregii activități educative a organizației noastre îl constituie dezvoltarea trăsăturilor conștiinței înaintate la tineri, ale militantismului revoluționar, ale concepției clasei muncitoare despre lume, materialismul dialectic și istoric, cultivarea hotărîrii tinerilor de a-și consacra inteligența și energia, capacitatea lor creatoare înfăptuirii neabătute a politicii marxist-leniniste a partidului și statului, manifestîndu-și în permanență receptivitatea față de tot ce intervine nou în domeniile vieții sociale. Recomandările precis formulate au accentuat necesitatea perfecționării continue a modalităților practice, concrete, la care apelează organizația pentru a face înțelese fiecărui tînăr mecanismele procesului social și politice ale lumii contemporane.

În acest sens, direcțiile generale ale activității educative, așa cum se desprind ele din programul adoptat de conducerea partidului, bogăția de idei cuprinse în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, urmează să fie pe larg dezbătute în întreaga organizație. Este de așteptat deci, ca adunările generale, ședințele plenare ale comitetelor U.T.C. din întreprinderi care se vor desfășura în luna august, să promoveze spiritul de fermitate și combativitate revoluționară față de fenomenele negative, să creeze cadrul de afirmare crescîndă a rolului politic pe care îl are colectivul în eliminarea ori căror manifestări străine principiilor noastre de muncă și conviețuire socială. Este firesc ca, precedîndu-le, ședințele de instruire a cadrelor alese, ale membrilor comisiilor, a tuturor acelora care fac parte din activele din organizații să-i înarmeze în primul rînd pe aceștia cu principiile de acțiune, să le deslușească lor mai întîi conținutul amplu, complex, al ideilor existente în documentele de partid, importanța și posibilită-

MIRCEA TACCIU

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎMPOTRIVA SUROGATULUI

de MIRCEA IORGULESCU

„Ce-ți pasă ție, chip de lup / Dac-oi fi eu sau altul?" a scris într-o teză elevul unui liceu din București, stîlcind îngrozitor armoniosul vers eminescian. Ipochimenul, se vede bine, nu și-a petrecut vreodată ochii peste poema **„Luceafărului"** rezumîndu-se strict și funcțional la notițele—proaste — luate în timpul lecției, cînd gîndul îi aluneca aiurea, către un film ori către un meci de fotbal: căci tot acolo făcîndu-se un fel de test, mulți elevi au spus convinși că „a rata" înseamnă „a trage pe lîngă poartă".

Sigur, se va zice, sînt fapte izolate, fără importanță și nu trebuie să dramatizăm pe marginea lor ori să facem discuție pentru atîta lucru. Există „perle" școlare și mai gogonate, pe lîngă care cele de mai sus sînt niște dulci nimicuri și, pe urmă, au și haz.

Dar la întrebarea „Ce ți-a plăcut mai mult?" cîțiva tineri abia ieșiți din cîte o sală de cinema dau niște răspunsuri cutremurătoare (revista „Cinema" nr. 6); așa de pildă, unui student la construcții i-a plăcut „caftu dom'le, un caft teribil", unei eleve în clasa a IX-a „că se trage fain, se împușcă bine", iar pe o profesoară de educație fizică, persoană „mai intelectuală" deci, a impresionat-o **ideea că omul e mai tare ca maimuța.**

Cu riscul de a fi considerat un ins complet lipsit de umor, mi se pare că nimic hazliu nu e de găsit aici. Mai degrabă trist sau măcar îngrijorător. Prejudecata că te poți dispensa de arta adevărată, de cultura temeinic însușită — prejudecată foarte răspîndită și pe care unii o susțin fără sfială — se reflectă în toate aceste, poate inocente dar nu și nesemnificative, exemple. Chiar dacă nu ne putem lipsi cu totul de artă — gîndesc unii — ne putem procura oricînd un substitut, pentru că iluzia păgubitoare a inutilității artei este altoiul strîmb al progresului tehnic rău înțeles și al transformării **operei** de artă în **obiect** de artă. Surogatul e adesea mai vandabil decît opera autentică, tocmai pentru că nu solicită prea mari eforturi pentru a fi consumat; multiplicate în zeci de mii de exemplare, romanele polițiste sînt mai „accesibile" decît cutare clasic, dînd celui care le citește amăgirea primejdioasă a unei vieți „palpitante" și rudimentare. Este infinit mai simplu să deschizi, printr-o apăsare de buton, televizorul, decît să întorci filele unei cărți și a sta pe scaunul unui cinematograf este mai confortabil decît să străbați sălile unui muzeu. Nu vreau să se înțeleagă cumva că televiziunea și cinematograful ar fi, doamne ferește, instituții nocive, însă a le absolutiza eliminînd biblioteca și expoziția, teatrul și muzeul mi se pare primejdios pentru alcătuirea intimă a oricărui om. Unilateralitatea duce întotdeauna la grave deformări, la contorsiune grotescă și amenințătoare. Moartea artei este sinonimă cu dispariția omului, lînceda renunțare la valorile spiritului duce la dizolvarea umanității prin cădere în biologic. Din preferința pentru surogate însoțite de disprețul abia ascuns față de cultură, vedem născîndu-se un „chip de lup" și ne înfiorăm.

Pag. 5

PATRIA — MARELE IZVOR AL AUTENTICITĂȚII CREAȚIEI ARTISTICE

MIHAI VASILIU: „Întreaga dramaturgie clasică vădește atitudinea militantă a creatorilor, adeziunea activă la comandamentele vremii".

EMIL MANU: A căuta **copia** unei valori cînd tu ai **valoarea originală** — înseamnă a nu te cunoaște pe tine însuți.

DINA COCEA:
Teatrul politic este un teatru al actualității

COLECȚIA LITERARĂ
ACEȘTI OAMENI

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Nici o toleranță față de cei certați cu legea

Actele de huliganism — începînd cu măruntele interpelări de pe stradă și terminînd cu grave abateri de la normele conviețuirii sociale — își au, în proporție de 90 la sută, un numitor comun: violența. Fapta antisocială este, prin ea însăși, o violentare a legilor scrise sau nescrise ale societății. Apărînd în fața instanțelor de judecată, inculpații nu se mai dezvinovățesc adesea, decît cu cîteva argumente: beția, dorința de aventură, iresponsabilitatea unui moment sau, pur și simplu, necunoașterea urmărilor faptelor comise.

În primăvara acestui an a fost reținut de către organele de cercetare ale miliției un grup de tineri învinuiți de huliganism și viol în grup. Împrejurările în care s-au comis faptele n-au avut, inițial, nimic deosebit, nimic spectaculos. La restaurantul campingului „Albina" din apropierea orașului veniseră, pentru a petrece cîteva ore ale după-amiezii, cîțiva tineri: frații Gheorghe și Iosif Tîlvan, unul mecanic de întreținere, celălalt tinichigiu, elevul la școala profesională U.M.T. Vasile Fironda și Pavel Raia, tehnician veterinar. Nimic nu prevestea scandalul, consumatorii își vedeau liniștiți de treaba lor pînă cînd într-o discuție, Gheorghe Tîlvan, — care nu împlinise încă 17 ani — le comunică tovarășilor săi, privind spre o masă la care se aflau un tînăr și o tînără:

— Facem pariu că am să profit de damă...

În așteptarea autobuzului spre Timișoara, cei doi tineri L. P. și E. V. închiriază o cabană din camping. Atît le-a trebuit celor patru huligani. Doi dintre ei năvălesc în cabană, îl imobilizează pe tînăr, amenințîndu-l și lovindu-l cu brutalitate, violînd-o apoi, toți, pe fată. Scăpat de sub observația lor, tînărul L. P. reușește să scape și să anunțe responsabilul campingului. Acesta îi urcă în autobuz, pe infractori și pe victime, mizînd, probabil, pe corectitudinea huliganilor de a se prezenta singuri, la miliție. Aceștia, însă, nereținuți de nimeni, coboară într-o stație iar unul dintre ei, Pavel Raia îi mai administrează cîteva lovituri violente fetei, care a încercat să-i împiedice.

Discuția cu ei se desfășoară mai mult din priviri. Îmi spun la început că erau... cu chef.

— L-ai văzut pe L. P. plin de sînge... Puteai, printr-o lovitură, să-l rănești mortal...

— Nu, nu puteam.

Raia mă privește senin. Înțeleg că nu se consideră, pe deplin, vinovat. Nici măcar nu regretă. Sau nu este capabil să regrete. Are o privire ștearsă, impersonală, caută din cînd în cînd, sprijin la tovarășii de beție, aceștia tac molipsitor. El, Raia, este cel mai mare. Le comandă, cu obrăznicie și insolență:

— Tăceți, mă, tot ce-am avut de spus, am spus la proces...

Patru tineri condamnați la detenție pentru cîțiva ani. Fironda Vasile, mai neliniștit, privește cu teamă. Părinții lui au cerut eliberarea temporară pentru a-și încheia anul la școala profesională U.M.T. Nu i s-a acordat.

Privesc în gol, cu gîndurile aiurea, buimăciți de rezultatele propriilor fapte. Au recompus, de nenumărate ori, pentru organele de cercetare,

GALINA ENIȘTEANU

(Continuare în pag. a II-a)

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

PE AGENDA ZILEI

TELEGRAMĂ

Tovarăşii NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, şi ION GHEORGHE MAURER, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, au primit din partea tovarăşilor J. ŢEDENBAL, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Mongole, şi J. SAMBU, preşedintele Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole, următoarea telegramă :

În numele Comitetului Central al Partidului Popular Revoluţionar Mongol, al Prezidiului Marelui Hural Popular şi al Consiliului de Miniştri ale Republicii Populare Mongole şi al întregului popor mongol, precum şi al nostru personal, vă exprimăm dumneavoastră şi prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri ale Republicii Socialiste România şi poporului frate român sincere mulţumiri pentru salutul prietenesc şi felicitările cordiale adresate cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a revoluţiei populare mongole.

Ne exprimăm încrederea că relaţiile de prietenie frăţească şi colaborare dintre ţările noastre se vor dezvolta neabătut pe baza principiilor intangibile ale marxism-leninismului şi internaţionalismului proletar, spre binele ambelor popoare, în interesul întăririi unităţii şi coeziunii ţărilor comunităţii socialiste.

Vă dorim, dragi tovarăşi, dumneavoastră şi poporului frate român noi succese în desăvîrşirea construcţiei socialismului în România şi în lupta pentru pace şi prietenie între popoare.

Tovarăşul Dumitru Popescu l-a primit pe redactorul-şef al revistei „Nowe Drogi", Marian Naszkowski

Tovarăşul Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a primit ieri în staţiunea Neptun (Mangalia Nord) pe tovarăşul Marian Naszkowski, redactor-şef al revistei „Nowe Drogi", organ teoretic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, membru al Comisiei Centrale de Control a P.M.U.P., care se află în vizită în ţara noastră, la invitaţia redacţiei revistei „Lupta de clasă". A fost de faţă Nestor Ignat, redactor-şef adjunct al revistei „Lupta de clasă", preşedintele Uniunii Zariştilor din România.

Întrevederea s-a desfăşurat într-o atmosferă tovărăşească, cordială.

Cu prilejul celei de-a 150-a aniversări a independenţei Republicii Peru, ambasadorul acestei ţări la Bucureşti, Mariano Pagador Puente a oferit miercuri o recepţie.

Au participat Ion Păţan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Mihail Florescu, Traian Ispas şi Nicolae Bozdog — miniştri, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, conducători ai unor instituţii centrale şi obşteşti, oameni de artă şi cultură.

Au fost prezenţi şefi ai unor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi membri ai corpului diplomatic.

★

Miercuri seara, ambasadorul Republicii Peru, Mariano Pagador Puente, a rostit o cuvîntare la posturile noastre de radio şi televiziune.

Miercuri la amiază a plecat în Uniunea Sovietică o delegaţie a Consiliului General ARLUS condusă de Octav Livezeanu, membru în Biroul Consiliului, care, la invitaţia Asociaţiei de prietenie sovieto-române va face o vizită în această ţară.

Preşedintele Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie, Gheorghe Cioară a avut miercuri o convorbire cu preşedintele Comitetului pentru Ştiinţă şi Tehnică din R. P. Polonă, T. Kaczmarek.

Cu această ocazie, a fost analizat modul în care se desfăşoară colaborarea în domeniul cercetării ştiinţifice şi tehnice între cele două ţări şi s-au convenit măsuri de intensificare a acesteia.

Convorbirea a decurs într-o atmosferă prietenească.

În excursie...

FILM

FILMUL POLITIC

Corespondenţă de la Festivalul internaţional al filmului de la Moscova

Festivalul internaţional de la Moscova confirmă tendinţa tot mai evidentă a cinematografului de pretutindeni de a se transforma în receptorul realităţilor sociale şi politice. Desigur, această tendinţă este foarte diferit intruchipată, în funcţie de concepţiile care stau la baza creaţiilor cinematografice. **Filmul politic** a cîştigat şi va mai cîştiga probabil teren, adepţi şi spectatori. Însă nu este mai puţin adevărat că riscul „modei" a început să-şi facă simţit efectul chiar şi în cazul realizărilor pornite de la cele mai bune intenţii. Am văzut în aceste zile ale celei de a doua săptămini a Festivalului mai multe filme politice în care **moda şi adevărul** convieţuiesc într-un echilibru fragil, fie ca urmare a unei înţelegeri incomplete a ceea ce pare să însemne cinematograful politic, aceasta datorită încă puţinelor opere de valoare, izbutite, **(Z, Căpşuni şi sînge, Iubire** etc.) fie ca o consecinţă a unei viziuni sumare. Am văzut filmul italianului Damiano Damiani, **Confesiunea unui comisar de poliţie în faţa procurorului republicii.** Nu sînt puţine filme italiene despre Mafia, Damiano Damiani a semnat şi el citeva în anii din urmă, tema continuă să rămînă actuală pentru că a depăşit demult interesul local. „Confesiunea" este un documentar, o bună anchetă jurnalistică despre neputinţa legii într-un sistem în care prezenţa Mafiei a ajuns să fie ea însăşi parte activă a vieţii sociale. Filmul se susţine şi interesează prin realismul său direct însă pierde într-o oarecare măsură prin superficialitatea observaţiei psihologice.

În aceeaşi serie poate fi încadrat şi filmul lui Marcel Carné, **Asasinii ordinei**, numai că aci emoţia artistică e diminuată de abundenţa dialogului şi nu mai puţin de „conformismul" construcţiei dramatice.

În afară de concurs a fost prezentat filmul lui Stanley Kramer **Binecuvîntaţi animalele şi copiii :** America de azi, **trăită** de cîţiva adolescenţi pentru care libertatea înseamnă o şansă de a-şi apăra puritatea şi increderea, e America violenţei şi cruzimii.

Unul dintre cele mai interesante filme în care politicul se constituie ca **atitudine artistică**, cu autenticitate şi adevăr, a fost filmul cubanez **Zilele apei**, de Manuel Octavio Gomez. Cinematograful artistic cubanez a trecut mai întîi prin şcoala filmului documentar şi această necesară etapă a lăsat urme şi în „Zilele apei". Dar aici jurnalismul exprimă neliniştea vieţii, iar povestea tinerei pentru care lumea capătă pe neaşteptate fascinaţie nu are cum fi decît una din poveştile rodite de acest freamăt necontenit al vieţii. **Călătoria „unui tînăr furios"** al regizorului bulgar Nicola Korabov, este un film curat, unde eşecul trecător al unui tînăr geolog se consumă totuşi în tonuri de ilustrată.

Am mai văzut **Cromwell** al regizorului englez Hughes, cu Richard Harris şi Alec Guinnes şi **Goya**, ecranizarea romanului lui Lion Feuchtwanger, coproducţie a Studiourilor DEFA şi LENFILM în regia lui Konrad Wolf.

În aceste zile organizatorii Festivalului au anunţat constituirea juriilor FIPRESCI şi UNIATEC care vor da la rîndul lor premiul criticii şi premiul pentru tehnica cinematografică.

În sfîrşit, ieri delegaţia română a vizitat imprimeria „Krasnie Proletara" din Moscova.

CONSTANTIN STOICIU

3 MINUTE CU

GEO SAIZESCU

— Al şaselea film pe care-l regizaţi se va numi...

— **„Astă seară, dansăm în familie".**

— Comedie ?

— Desigur! După un scenariu scris împreună cu Ion Băieşu...

— Ceva în legătură cu...

— Ştiu, vrei să mă întrebi dacă e vorba de o „cinematografiere" a cuplului Ţanţa-Costel. Ei bine, nu! E un scenariu original pentru o comedie satirică de moravuri care pleacă de la un subiect apărut nu de mult în presa noastră. Este vorba de o satiră a unor mentalităţi, pe care societatea noastră le repudiază, mentalităţi conform cărora la baza dragostei şi căsătoriei stau interese mercantile... Am distribuit deja interpreţii Sebastian Papaiani şi Dem. Rădulescu, şi fiindcă încă sînt în perioada prospecţiilor, umblînd adică să-mi caut viitoarele locuri de filmare în peisajul natural al Capitalei şi al oraşelor Braşov, Mangalia şi Turnu Severin, încă-mi caut şi personajele feminine. Voi alege, adică, interpretele dintre următoarele actriţe : Mariana Mihuţ, Mariella Petrescu, Draga Olteanu, Stela Popescu, Violeta Andrei, Vasilica Tastaman...

— Cînd începeţi filmările ?

— În septembrie, iar — sînt sigur de o asemenea întrebare — filmul va fi gata în primele luni ale anului viitor. Îmi ajută în acest sens operatorul George Cornea, secundul Lucian Mardare şi decoratorul Virgil Moise...

— În ziare era pînă nu de mult vorba de un film „Pacală".

— Un film ? Două sau trei, adică un film despre „Păcală" în trei serii, dar după ce termin **„Astă-seară, dansăm în familie".**

T. S.

ŞCOLARE

5 000 NOI SĂLI DE CLASĂ

În acest an construcţiile şcolare se îmbogăţesc cu încă aproape 5 000 de săli de clasă. Din fondurile statului se construiesc peste 1 300 ; restul se ridică prin contribuţia voluntară a cetăţenilor şi prin împrumuturi rambursabile.

Construcţiile şcolare se găsesc în prezent în diferite stadii de lucru : 216 săli au fost date în folosinţă, iar alte 1 306 sînt pe cale de a fi finisate ; se află la zidărie ori ceva mai avansate 1.586 săli ; 383 sînt abia la fundaţii.

După cum reiese din acest tablou graficul construcţiilor şcolare are serioase oscilaţii. Sînt rămase în urmă construcţiile şcolare din judeţele Arad, Buzău, Covasna, Gorj, Ialomiţa, Iaşi, Teleorman, Tulcea şi din alte judeţe. Un semnal deci atît pentru inspectoratele şcolare din judeţele respective, cît mai ales pentru unităţile constructoare.

M. V.

TURISM

CABANELE ARCAŞILOR

La 10 kilometri de oraşul Sf. Gheorghe, în judeţul Covasna, se află staţiunea Şugaş-băi. Renumită prin partea locului pentru izvoarele de apă minerală, pentru mofetele dătătoare de sănătate, staţiunea este, totodată, situată într-un excelent cadru natural, într-o frumoasă pădure de coniferi. În primăvara aceasta la **Şugaş** au venit tineri mulţi, de obicei după orele de lucru sau în zilele de sărbătoare, români şi maghiari din întreprinderile şi şcolile judeţului. N-au venit pentru a vizita „pensionarii" din grădina zoologică a staţiunii, nici cu rucsacuri cu merinde sau echipament de excursie. Uneltele şi hainele de lucru le luaseră locul, pentru că la **Şugaş**, Biroul de turism pentru tineret a primit spre exploatare două cabane. Trebuia să devină primitoare şi confortabile şi, de aceea, tinerii au prestat aici în această primăvară aproape 20 000 ore de muncă voluntar-patriotică.

Acum **„cabanele arcaşilor"** de la **Şugaş-băi** au devenit primitoare. Flori multe, multicolore zîmbesc din ghivecele frumos lucrate în fier forjat de elevii judeţului Covasna, în cadrul cercurilor de **„mîini indemînatice"**. De curînd, aici în tabără a fost montată şi o căsuţă tip camping, aşa încît la ora actuală B.T.T. pune la dispoziţia turiştilor 45 de locuri. O terasă în aer liber, dotată cu mobilierul necesar, precum şi cu jocuri distractive, va face vacanţa sau concediul mult mai plăcute, iar pentru amatorii de tir cu arcul a fost amenajat un teren special.

Preţurile sînt convenabile (9 lei pentru elevi şi 12 lei pentru tinerii angajaţi). Masa poate fi servită la restaurantul staţiunii sau pregătită în cadrul cabanelor. Accesul spre staţiune este la îndemîna oricui, deoarece din **Sf. Gheorghe spre Şugaş** pornesc curse speciale din oră în oră.

Cabanele arcaşilor îşi aşteaptă oaspeţii. S-au anunţat pînă acum vizitatori din judeţele Ilfov şi Vrancea. Le dorim distracţie plăcută !

ADINA VELEA

CADRAN ŞTIINŢIFIC

TIMUSUL — O NOUĂ ARMĂ ÎMPOTRIVA VIRUSURILOR ?

Fiecare dintre noi ştim că timusul are un rol determinant în creşterea organismelor tinere. În anii din urmă s-a stabilit însă că funcţiunile acestei importante glande, situate deasupra inimii, sînt mult mai numeroase : ea participă activ la procesele de imunitate, la respingerea grefelor de ţesuturi, precum şi la reacţiile care au loc în bolile tumorale.

O foarte recentă cercetare, efectuată de tînărul doctor VINCENT BABEŞ (Institutul de virusologie „Şt. S. Nicolau") a demonstrat că „zona de influenţă" a acestei glande este chiar mai largă. Experienţele făcute pe animale au evidenţiat că extractul de timus poate să acţioneze cu eficienţă asupra unei game variate de virusuri (cum ar fi de exemplu, cel gripal sau herpetic), diminuîndu-le sau neutralizîndu-le acţiunea asupra organismului. În prezent, încă în fază experimentală, aceste cercetări, confirmate şi prin constatările făcute în clinici, ar putea sta la baza mijloacelor de prevenire sau de tratament a cîtorva boli grave, cum ar fi : unele leucemii, lupus eritematos etc.

Este posibil, de asemenea, ca la mijloacele actuale de combatere a fenomenului de respingere a grefelor de organe să se adauge substanţe care, acţionînd prin intermediul timusului, să permită ca într-un viitor apropiat chirurgia de transplant să nu mai fie ameninţată de eşecuri datorate fenomenelor imunologice.

M. S.

LINEARE ROMÂNEŞTI NECESARE VULCANIZĂRII

La Combinatul de articole tehnice din cauciuc Piteşti, în secţia condusă de tînărul inginer Ion Ionescu, s-au realizat — pentru prima dată în ţară — linearele necesare vulcanizării benzilor de cauciuc de diferite grosimi şi lăţimi. Este vorba de plăci din oţel avînd lungimi variabile (de la 1 la 10 m), obţinute prin sudarea cap la cap a mai multor bucăţi metalice.

Înalta precizie de execuţie conferă linearelor calităţi şi parametri tehnologici comparabili cu ale celor importate.

I. V.

SPORT

Cupa tineretului la sate

• Pentru a patra oară campioană

Comitetul judeţean Prahova al U.T.C., cu sprijinul C.J.E.F.S. — ne scrie, corespondentul rubricii noastre de sport — a organizat, duminică, la Ploieşti, etapa judeţeană a „Cupei Tineretului de la sate" la volei. La întrecere au participat 7 echipe feminine şi 7 masculine, cîştigătoare ale etapei precedente. Sistemul de disputare a fost turneul simplu, cîte 2 serii atît la fete cît şi la băieţi. Întrecerea a fost deosebit de animată, lupta aprigă a voleibalistilor sătenii dînd cîştig de cauză, la fete echipei din Ceraşu, cîştigătoarea primei serii care, în finală, a obţinut victoria cu 2—0 (15—8 ; 15—4) asupra celei din Proviţa de Sus — cîştigătoarea celei de a doua serii, devenind, astfel, campioană judeţeană pentru a patra oară. Iată şi lotul campioanelor: Zamfira Bărbu, Maria Alexandru, Floarea Dobre, Elena Moise, Maria Panait, Felicia Popescu — antrenor Gh. Oprea.

La băieţi, seria I a fost cîştigată de echipa din Drajna de Jos, iar seria a II-a de echipa din Măneci. Deci, pentru locurile 1-2 s-au întîlnit : Drajna cu Măneci ; elevii profesorului de limba română, C. Plăisan (Drajna) s-au impus cu scorul de 2-0 (15—1 ; 15—11). Componenţa lotului campionilor judeţeni : M. Dinescu, N. Taporea, M. Văcărelu, Fl. Dinescu, Gh. Simian, R. Dimache. Cele două echipe campioane vor reprezenta judeţul Prahova la faza pe zonă a competiţiei. Arbitrajele — foarte bune — au fost prestate de arbitrii republicani Al. Răducu, M. Zamfirescu şi colegii lor Em. Marcoci şi M. Constantinescu.

După încheierea întrecerilor sportivilor participanţi li s-au decernat medalii şi cupe, li s-au oferit premii în materiale şi echipament sportiv.

• La start — 500 de sportivi

În oraşul Vinju Mare, de la marginea cîmpiei dunărene — ne comunică Ştefan Iliescu, corespondentul rubricii noastre de sport — şi-au dat întîlnire, timp de 2 zile, peste 500 de tineri, într-o entuziastă şi valoroasă întrunire sportivă, Cupa tineretului de la sate — faza judeţeană. Sub razele soarelui canicular, demonstrînd o voinţă neîndupleca tă în lupta şi rivna pentru cucerirea primelor locuri, într-o dispută de o deosebită frumuseţe sportivă, s-au întîlnit cele mai bune echipe ale judeţului Mehedinţi la fotbal, handbal, volei, oină, trîntă şi atletism. În urma întîlnirii primele locuri au fost ocupate, la fotbal, de echipa comunei Gruia, la handbal — echipa din Pătule, locul 2 — echipa din Dîrvari, la volei — echipa de fete din comuna Broşteni şi echipa de băieţi din comuna Baia, la oină — echipa din comuna Stîngăceaua, la atletism băieţi — 100 m plat : — Moldovan Petre — comuna Broşteni, 800 m plat — Nedelcu Alexandru — comuna Gruia, 2 000 m — Hogea Nicolae — comuna Deveselu ; aruncarea mingii de oină — Cioc Anghel — comuna Deveselu; greutate — Sănătescu Laurenţiu — comuna Broşteni ; lungime — Coliciu Mihai — comuna Bălăciţa ; fete — 100 m plat — Orbu Elena — comuna Deveselu : 400 m — Cotarcea Maria — comuna Deveselu ; lungime — Orbu Elena — comuna Deveselu. La trîntă medaliaţii sînt următorii : Chiţibia Ştefan — comuna Stîngăceaua, Bălăşoiu Dumitru — comuna Stîngăceaua, Tănase Anastasie — comuna Punghina, Sătescu Laurenţiu — comuna Broşteni şi Sănătescu Laurenţiu — comuna Broşteni. Concurenţii au primit medalii şi premii în diplome şi obiecte. Echipele calificate la această competiţie vor participa la faza pe zone de la Galaţi.

A 11-a ediţie a „Premiului ziarului „Munca" la marş"

Tradiţionala competiţie internaţională de marş, dotată cu premiul ziarului „Munca" — organizată în colaborare cu Consiliul Central al U.G.S.R. şi cu F.R. Atletism — va avea loc (duminică 1 august, ora 8) la startul celei de a XI-a ediţii, reprezentanţi din mai multe ţări printre care se numără R. P. Polonă, Turcia, Elveţia (două echipe), R. S. Cehoslovacă etc. Ţara noastră va fi prezentă la acest concurs atît cu alergători din cluburile bucureştene Steaua, P.T.T.R., Dinamo, Viitorul, Vulcan, Dinamo Jilava, cît şi din ţară : U.T.A., Constructorul Hunedoara, Prahova Ploieşti, Progresul Brăila, Minerul Baia Mare etc. După cum se ştie întrecerea prevede două probe : ştafetă 3 x 10 km rezervată seniorilor şi juniorilor I, (cu clasament pe echipe), precum şi cursa destinată juniorilor II şi III cu clasament individual. Startul şi sosirile vor avea loc în faţa Palatului Telefoanelor, iar traseul va cuprinde următoarele artere ale Capitalei : Calea Victoriei — B-dul Eroilor — B-dul Mărăşeşti — B-dul Muncii — Şos. Ştefan cel Mare — Piaţa Scînteii şi Calea Griviţei. Echipelor şi cîştigătorilor acestui popular concurs li se vor acorda numeroase premii şi trofee, oferite de ziarul Munca, de Consiliul Central al U.G.S.R., Consiliul municipal al sindicatelor Bucureşti, F. R. Atletism şi A. S. Loto-Pronosport.

GH. ILIE

• TURNEUL internaţional feminin de volei de la Varna s-a încheiat cu victoria echipei R.P.D. Coreene, urmată de selecţionatele Ungariei, României, Bulgariei, R.D. Germane, Franţei şi Italiei.

În ultima zi a competiţiei, voleibalistele române au învins echipa Bulgariei pe care au învins-o cu scorul de 3—1 (15—7, 16—14, 5—15, 15—9). În celelalte partide s-au înregistrat următoarele rezultate : R.P.D. Coreeană — Ungaria 3—2 (16—14, 6—15, 15—8, 13—15, 15—13) ; R.D. Germană — Italia 3—0 (15—2, 15—10, 15—2).

Aspecte de la Festivalul folcloric de la Năruja

Foto : PAVEL TÎNJALĂ

În Editura Politică a apărut :

„STATUTUL SOCIAL AL FEMEILOR SALARIATE"

Nici o toleranţă faţă de cei certaţi cu legea

(Urmare din pag. 1)

evenimentul. S-au recompus pe ei, în postura degradantă de infractori, de huligani, şi-au oferit, lor însişi, portrete demne de dispreţ. Încerc din nou să le stăpînesc tăcerea, amintindu-le că cele două victime erau de vîrsta lor, puteau fi prietenii lor, colegi. Nu reacţionează. Opacitatea, neputinţa de a se desprinde de justificările iniţiale, devine semn al unei iresponsabilităţi vădite. La 17 sau 20 de ani, un act necugetat, o beţie însoţită de scandal, aruncă patru tineri, în închisoare.

SĂ ARĂT CĂ EU SÎNT CEL MAI TARE...

Într-o seară, la Căminul cultural din Calea Lipovei, 44 s-a organizat o reuniune. Muzică, dans, mult tineret. Din senin, Gheorghe Marian strungar la U.M.T. şi Neculai Ciobanu, mozaicar la Sere Timişoara se iau la bătaie. Din public, se desprind alţi doi, Gheorghe Albu şi Ioan Pop care se aliază cu unul din cei doi bătăuşi. Conflictul ia proporţii, sala este evacuată, cei patru continuă să se bată şi în stradă, pînă la intervenţia lucrătorilor de miliţie. Nici Albu, nici Pop nu-i cunoşteau pe ceilalţi doi.

— De ce aţi intervenit ?

— Păi ce, era să-i las să se bată singuri ? (Pop).

— Eşti un bătăuş de carieră ?

— Nu chiar. Dar cînd am prilejul, arăt că eu sînt cel mai tare.. Îmi ştiu mulţi de frică...

Îmi explică, apoi, într-un limbaj colorat, virtuţile violenţei. Are 20 de ani, lucrează pe unul din şantierele grupului 1 Construcţii şi mărturiseşte chiar cu mîndrie că nu e prima bătaie la care participă. Îşi aminteşte, că primul pumn dat unuia, acum cţiva ani, l-a pus pe adversar la pămînt.

— Şi te-ai bucurat ?

— Mi-am dovedit că sînt destul de puternic.

Mă priveşte cu o vădită încîntare de sine. A terminat 8 clase fără să fie un elev prea bun. Nu prea ştia de ce să se apuce. S-a angajat muncitor, dar prima părere foarte bună despre sine a avut-o atunci, cînd şi-a învins, prin forţă fizică, un adversar.

— Aşa e la bătaie. Dai unde se nimereşte...

Şi, completez eu, trăieşti cum se nimereşte. Făcîndu-ţi loc în viaţă cu legea pumnului, ca să-ţi ascunzi, prin forţă fizică, incapacitatea de a gîndi, de a judeca. Ruşinoasă neputinţă la 20 de ani. Nedemnă şi josnică satisfacţie de a-ţi învinge un adversar, de a rezolva un conflict, prin violenţă.

CE FACTORI INFLUENŢEAZĂ VIOLENŢA ?

Mă aflu în biroul procurorului Ieronim Ursu, de la Procuratura municipiului Timişoara. Îi relatez cele citite în cîteva dosare şi discuţiile purtate cu infractorii.

Multe dintre abaterile tinerilor sînt puse sub semnul violenţei, violenţă care pentru unii înseamnă dovadă de forţă fizică, de personalitate sau, uneori ei consideră legea pumnului ca fiind singura în stare să rezolve un conflict. Am încercat o dată, într-o discuţie cu un adolescent cercetat pentru repetate acte de huliganism, să aflu mobilurile care-l împingeau să reacţioneze violent. Mi-a dat numeroase exemple din literatura de aventuri, din filmele poliţiste în care nu numai personajele negative foloseau bătaia pentru a se apăra, dar şi personajele pozitive îi supuneau pe infractori tot prin forţă fizică.

— Într-adevăr, s-a discutat adesea despre influenţa nocivă a cărţilor sau filmelor poliţiste pe care tinerii le inhalează în mari cantităţi. Cum fac ei, totuşi, apropierea între evenimente descrise, uneori imaginate, petrecute în condiţii total deosebite de ale noastre, şi propriile lor fapte ?

— Pare exagerat, dar fac continuu această raportare, conştient sau inconştient. Un adolescent şi chiar un tînăr nu are adesea discernămîntul necesar de a judeca obiectiv situaţiile. Îi atrage spectaculosul, neobişnuitul. Pentru unii această latură înseamnă violenţă, confruntarea a două forţe fizice, demonstraţia puterii fizice. De curînd, a fost reţinut de către organele de miliţie din oraş un elev de liceu din Bucureşti care venise aici hotărît spre un act extrem de aventuros :

A realizat cu greu premisa total greşită de la care îşi gîndise aventura, ba mai mult, nu şi-a pus nici o singură clipă posibilitatea eşecului, chiar dacă episodul cunoscut de el din ziare eşuase. Pentru că, în general, adolescenţii au un acut sentiment al riscului, dar nu şi al urmărilor lui.

— Credeţi că ei au foarte puţin dezvoltat sentimentul sancţiunii legii ?

— Fără îndoială. Ei nu cunosc, de exemplu, faptul că un scandal de stradă, o bătaie în care se angajează uneori întîmplător este pedepsită de lege ca o gravă încălcare a normelor de convieţuire socială. Nu mai spun faptul că nu cunosc nici aceste norme ! În şcoală nu li se explică gravitatea unor mărunte acte, cum este furtul unui obiect care nu le aparţine sau bătaia pe care, uneori, şi-o administrează unii altora. Cred că un curs de educaţie cetăţenească în care ei să înveţe nu formal, nu didactic, ce comportări, ce gesturi anti-sociale sînt sancţionate de lege, le-ar permite tinerilor să-şi formeze o imagine mult mai precisă a normelor de convieţuire, i-ar ajuta să-şi ordoneze viaţa în aşa fel încît asemenea manifestări să le fie străine.

— Aş vrea să vă solicit părerea şi în ceea ce priveşte puterea de influenţare a opiniei publice. Adesea, tinerii cu tendinţe infracţionale sînt încurajaţi, fie prin indiferenţă, fie prin bunăvoinţă, de oamenii din jur.

— Este cazul celor citaţi de dv., tinerii de la campingul „Albina". Şi nu numai al lor. Moda proceselor publice apare şi dispare, uneori ele se organizează în funcţie de necesitatea de a fi cuprinse în planurile de acţiune ale U.T.C.-ului sau ale noastre, ale procuraturii. Cred că ar fi bine ca în fiecare localitate să acţioneze continuu un tribunal al opiniei publice a tineretului, compus din tineri cu diferite preocupări şi profesii, un fel de instanţă care să judece orice abatere comisă de un tînăr, care să aibă capacitatea de a-l trage la răspundere nu numai legal, ci în primul rînd moral, sub aspectul sancţiunii colective. Mulţi infractori provin din întreprinderi sau şcoli şi după aflarea faptei lor, ele se dispensează de ei, ca şi cum nici n-ar fi existat. Acest gest nu înseamnă deloc o apărare a colectivului de influenţe nefaste, cum se consideră adesea, ci fugă de răspundere. Cred că înfiinţarea unor asemenea tribunale ale opiniei publice ar avea sarcina atît să prevină tendinţele infracţionale cît şi să facă cunoscut tuturor tinerilor legile ţării, normele sociale. S-ar realiza, de asemenea, un dialog pe care noi, oamenii legii, nu avem posibilitatea de a-l stabili ; un dialog între tineri, în care, de pe poziţiile şi principiile aceleiaşi vîrste, să se poată pătrunde în psihologia celui tentat de acte antisociale, să i se poată demonstra, cu argumente umane, un sistem de gîndire greşit conceput, o modalitate de a-şi alcătui viaţa după criterii false. Cred în virtuţile unui dialog de la egal la egal, în care nu atît sancţiunea legii să hotărască reabilitarea, ci argumentele şi exemplele pozitive concrete, oferite de tinerii care gîndesc, trăiesc alături de cei care au apucat-o pe căi greşite.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

BRIGADA DIVERSE ÎN ALERTĂ : rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), Bucureşti (orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21), Grădina Doina (ora 20,15).

UN LOC PENTRU ÎNDRĂGOSTIŢI : rulează la Capitol (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Grădina Capitol (ora 20; 21,45).

FLOAREA SOARELUI : rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15), Scala (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Grădina Select (ora 20).

ÎNDRĂGOSTITII : rulează la Central (orele 9,30; 12; 15; 17,30; 20,15).

DISPARIŢIA LUI TIMO : rulează la Lumina (orele 9—16 în continuare; 18,15; 20,30).

LĂNŢIŞOARE VERZI : rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), DESENE ANIMATE PENTRU COPII (ora 10).

SECRETUL PLANETEI MAIMUTELOR : rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15, 13,30; 16; 18,30; 21), Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Grădina Festival (ora 20,15), Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

SĂPTĂMÎNA NEBUNILOR : rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Grădina Modern (ora 20).

CUM AM DECLANŞAT AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL : rulează la Grădina Arta (ora 20), Arta (ora 15,30)

CORTUL ROŞU : rulează la Bucegi (ora 16.30), Grădina Bucegi (ora 20), Giuleşti (orele 15,30; 19).

NOTRE DAME DE PARIS : rulează la Griviţa (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MIHAI VITEAZUL : rulează la Popular (orele 15,30; 19,30).

BĂTĂLIA DE PE NERETVA : rulează la Laromet (orele 15,30; 19).

PAŞI SPRE LUNĂ : rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

ESOP : rulează la Rahova (orele 15,30; 17,45; 20,15).

TURNUL DE ARAMĂ : rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

ELEFANTUL SLOWLY: rulează la Timpuri Noi (orele 9,15—20 în continuare).

AL 41-LEA : rulează la Viitorul (orele 16; 18; 20).

HAIDUCII LUI ŞAPTECAI ; ZESTREA DOMNIŢEI RALU : rulează la Lira (ora 15,30), Grădina Lira (ora 20).

ROMEO ŞI JULIETA ; rulează la Moriţa (orele 9,30; 12,45; 16,15; 19,30).

DIN NOU DESPRE DRAGOSTE : rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).

TUDOR : rulează la Ferentari (orele 15,30; 19).

TRECI PRAGUL : rulează la Progresul (orele 16; 18; 20).

SUNETUL MUZICII rulează la Floreasca (orele 15,30; 19), Buzeşti (ora 16), Grădina Buzeşti (ora 20).

FARAONUL : rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 19).

SECRETUL DIN SANTA VITTORIA : rulează la Crîngaşi (orele 15; 17,30; 20).

CAPCANA : rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

GREŞEALA FATALĂ : rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15), Grădina Aurora (ora 20,15), Grădina Tomis (ora 20,30).

ÎNTÎLNIRE CU O NECUNOSCUTĂ : rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Volga (orele 9,30; 11.30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Flamura (orele 13,30; 16; 18,15; 20,30).

S-A ÎNTÎMPLAT ÎN RECUNOAŞTERE : rulează la Moşilor (orele 15,45; 17,45), Grădina Moşilor (ora 20,15).

PRINŢUL NEGRU : rulează la Înfrăţirea (orele 15.15; 17,30; 20).

O FLOARE ŞI DOI GRĂDINARI : rulează la Vitan (ora 16), Victoria (orele 9; 12,30; 16; 19,30). Unirea (ora 16.30), Grădina Unirea (ora 20,30), Grădina Vitan (ora 20).

NEAMUL SOIMĂREŞTILOR : rulează la Dacia (orele 8.30—19,30 în continuare).

CÎNTECEL E MĂRII : rulează la Parcul Herăstrău (ora 20,30).

DE-AS FI HARAP ALB : rulează la Flamura (orele 9—11,15 în continuare).

Teatre

JOI, 29 IULIE 1971

Teatrul „C. Tănase" (la Grădina Boema) : VOX... BOEMA — ora 20 ; Ansamblul „Rapsodia Română" : LA IZVOARE DE FRUMUSEŢE — ora 17,30).

tv

JOI, 29 IULIE 1971

PROGRAMUL I

● 17,00 Emisiune în limba maghiară ● 18,30 La volan — emisiune pentru conducătorii auto ● 18,50 Timp şi anotimp în agricultură ● 19,10 Pentru sănătatea dv. Cura heliomarină ● 19.20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,10 Aparenţe şi realităţi în lumea capitalului ● 20,25 Moment folcloric ● 20,50 Teatru scurt : „Unul dintre noi" — scenariu TV. de Radu Bădiţă ● 21,35 Arii, serenade şi cantonete — interpretate de Maria Slătinaru, Ion Dacian şi Vasile Moldoveanu ● 21,55 Sub cupola circului ● 22,20 Interpreta săptămînii : Angela Similea ● 22.40 Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

● 20,10 Punct-contrapunct ● 21.00 Buletin de ştiri ● 21.05 Biblioteca pentru toţi. Vasile Alecsandri (II) — 150 de ani de la naştere ● 21,25 Film artistic : „Cele patru zile ale oraşului Neapole".

Vizita de lucru a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în unități agricole și industriale din județele Argeș, Vîlcea, Olt

(Urmare din pag. 1)

tură, această cooperativă este considerată drept o unitate-pilot a pomiculturii cooperatiste din Argeș.

În fața unei hărți, directorul Institutului de cercetări pomicole de la Mărăcineni, Constantin Ioniță, înfățișează tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți conducători de partid și de stat, distribuirea pe zone a specii a pomiculturii în perimetrul județului.

Se remarcă, cu acest prilej, că în echilibrul speciilor trebuie să se intervină cu corective însemnate. Secretarul general al partidului recomandă specialiștilor să studieze, paralel cu îmbunătățirea soiurilor, problema extinderii plantațiilor de nuc, de vișin, de cireș, specii valoroase din punct de vedere economic și care în zonele de deal ale județului Argeș, ale întregii țări, găsesc întrunite cele mai favorabile condiții de dezvoltare. De altfel, precizează secretarul general al partidului, este necesar ca specialiștii să studieze raportul între specii la nivelul întregii pomiculturi a țării și să elaboreze un plan de perspectivă privind o mai rațională și economică distribuire a ponderii pomilor fructiferi.

Întrebați asupra dificultăților pe care le mai întîmpină în desfășurarea activității lor de producție, pomicultorii aduc în atenție gama încă redusă a mașinilor pentru lucrările în livezi. Tractorul pomicol realizat la Brașov înrunește bune aprecieri, dar, spun cei angajați în discuție, industria nu s-a preocupat să realizeze, totodată, și sistema de mașini aferentă tractorului. Secretarul general al partidului recomandă să se întreprindă inițiative pe plan județean, să nu se aștepte ca totul să fie realizat pe bază de plan de stat.

— Aveți în județ o industrie cisternică constructoare de mașini, la Cîmpulung, la Pitești, spune tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresîndu-se factorilor de răspundere de la județ, industrie care dispune de capacitatea tehnică necesară realizării oricărei mașini pentru pomicultură, fie ea cît de complicată. Să fie solicitate întreprinderile.

Dialogul cu cooperatorii, cu cercetători de la Institutul pomicol, cu factori răspunzători de buna gospodărire a județului ia sfîrșit. Cooperatorii sînt felicitați pentru rezultatele bune obținute pînă acum și li se urează să aibă noi succese și mai importante în munca din cooperativă.

Secretarul general al partidului, ceilalți conducători de partid și de stat sînt invitați apoi de către cooperatorul Gheorghe I. Bidilică să-i viziteze gospodăria. Este o gospodărie de om harnic, prosperă: casa este îndestulată, lotul de lîngă casă cooperatorul obține recolte record de cartofi, de sfeclă furajeră, de legume și fructe. Are vaci, crește și îngrașă porci pe care îi valorifică pe bază de contract cu statul.

Asemenea gospodăriei lui Gheorghe I. Bidilică sînt, în frumoasa și prospera comună muscleană Boteni, sute și zeci de alte gospodării, la fel de bine amenajate, la fel de îmbelșugate. Izvorul bunăstării îl constituie munca în cooperativă, în sectoarele anexe ale acesteia, și nu în mai mică măsură în valorificarea cu maxim randament a tuturor resurselor gospodăriei proprii.

După mai puțin de o jumătate de oră de zbor, survolînd zona argeșeană de coline, rîurile Argeș, Topolog și Olt, elicopterul special la bordul căruia se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, aterizează pe platforma industriei chimice vîlcene.

Vecinătatea Oltului, rîu cu un bogat debit de apă, existența în imediata apropiere a masivului de sare de la Ocnele Mari, posibilitățile deosebit de favorabile pe linia cooperării cu Combinatul petrochimic din Pitești, cu alte întreprinderi, criterii fericit completate de existența unui disponibil de forță de muncă au facilitat crearea în această zonă a țării a unui puternic grup industrial chimic. Această nouă zonă industrială ilustrează pregnant politica partidului de industrializare intensă a tuturor județelor, de dezvoltare armonioasă a întregii țări.

Construcția grupului a început în anul 1966, iar, în prezent, funcționează cu majoritatea obiectivelor prevăzute pentru prima etapă, avînd o producție de o deosebită importanță nu numai pentru județ ci și pentru întreaga economie națională.

La sosire, secretarul general al partidului, ceilalți conducători de partid și de stat sînt întîmpinați de tovarășii Petre Dănică, prim-secretar al Comitetului județean Vîlcea al P.C.R., de Mihail Florescu, ministrul industrei chimice, de un mare număr de chimiști și constructori care lucrează la întregirea acestui mare complex al industriei chimice.

O gardă de onoare, formată din membri ai gărzilor patriotice și tineri din detașamentele de pregătire pentru apărarea patriei, prezintă onorul tovarășului Nicolae Ceaușescu, comandantul suprem al Forțelor Armate. Tovarășul Nicolae Ceaușescu trece în revistă garda de onoare.

Apoi, directorul general al Grupului industriei chimice, Victor Poltoraschi, invită pe oaspeți să viziteze uzina petrochimică din cadrul grupului.

Pe parcurs se subliniază că unitățile de pe această platformă chimică și-au propus să realizeze în acest an randamente superioare celor înregistrate în cincinalul trecut. Spre exemplu, din primele luni ale anului, Fabrica de clorosodice lucrează la un nivel superior parametrilor maxim proiectați, realizînd circa 12 tone sodă electrolitică și 10 tone clor peste prevederile zilnice de plan.

La întreaga capacitate funcționează și fabricile de oxoalcooli și de insecticide, iar instalațiile de monomeri și de polimeri din cadrul Fabricii de policrorură de vinil urmează să-și realizeze în scurt timp parametrii proiectați. În discuții se subliniază că cele patru fabrici intrate în funcțiune succesiv aici, într-o primă etapă (1968-1970), împreună cu Uzina de produse sodice care și-a sporit și ea capacitatea, asigură 45 la sută din volumul total al producției globale industriale a județului. Instalațiile chimice de pe această tînără platformă industrială asigură întreaga producție românească de octanol, izobutanol și lindan, circa 45 la sută din cea de policlorură de vinil și sodă calcinată, 55 la sută din cea de sodă caustică, produse care sînt solicitate de beneficiari din 18 țări.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu dă indicații prețioase constructorilor Grupului de șantiere — Govora

În continuare, este vizitat șantierul de construcție a Uzinei de utilaj chimic și forjă grea din aceiași perimetru.

Amplasarea acestei unități, aici, s-a făcut în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, în primăvara anului trecut, și soluția adoptată permite o bună cooperare cu celelalte întreprinderi de pe aceeași platformă industrială. Se vor folosi în comun rețele de alimentare cu energie electrică, termică, de apă, rețelele de căi ferate etc. Conform proiectelor întocmite de Institutul de proiectări pentru construcții de mașini, noua unitate urmează să aibă în prima etapă o capacitate anuală de producție de 2 000 tone și să atingă în final 17 000 tone. Separat, unitatea va dispune de o forjă grea proiectată pentru o capacitate anuală de 50 000 tone piese, care va putea satisface și necesitățile altor întreprinderi de specialitate din țară. Profilul uzinei va fi axat pe vase de tip recipient, rezervoare sferice, schimbătoare de căldură, uscătoare și cuptoare rotative, filtre statice.

Cea mai mare parte a utilajelor cu care va fi înzestrată întreprinderea va fi realizată în țară, iar procedeele tehnologice moderne ce urmează a fi folosite vor permite reducerea considerabilă a consumului de metal. La această uzină vor lucra circa 4 000 de muncitori, creîndu-se astfel condiții pentru valorificarea cît mai largă a potențialului de muncă existent în județ.

La sosirea pe șantier, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat sînt înconjurați cu căldură de constructorii care lucrează intens la înălțarea unei hale imense ce va adăposti principalele sectoare de producție ale unității.

Directorul uzinei, Nicolae Popa, informează asupra stadiului lucrărilor de pe șantier, arătînd că, potrivit proiectelor, uzina urmează să intre parțial în funcțiune în 1973, lucrările aflîndu-se la zi față de grafic. Secretarul general al partidului arată că eșalonarea lucrărilor pe o perioadă de trei ani, este un termen prea lung și recomandă atît constructorilor cît și beneficiarilor, reprezentanților conducerii Grupului de șantiere — Govora al Ministerului Construcțiilor Industriale, care execută această lucrare, ca și adjunctului ministrului construcțiilor industriale, Ștefan Dima, care se află de față, să revadă proiectele, să ia toate măsurile necesare pentru intrarea în funcțiune a acestei unități încă în primăvara anului viitor.

— Trebuie neapărat ca în septembrie 1972 să realizați primul prototip de utilaj chimic, iar în cursul aceluiași an să asigurați producția a circa 500 tone de utilaje chimice, subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresîndu-se în aceeași măsură constructorilor cît și beneficiarilor aflați de față.

Pentru înfăptuirea acestor indicații, secretarul general al partidului recomandă factorilor de răspundere din ministerele de resort, specialiștilor, să coopereze îndeaproape cu unitățile din județ, cu alte întreprinderi de specialitate din țară. Se fac propuneri în această direcție, se concretizează unele măsuri de urgentare a lucrărilor, de cooperare între unitățile de specialitate. Atît beneficiarii cît și constructorii, analizîndu-și rezervele de care dispun, se conving că au toate posibilitățile și se angajează să pregătească intrarea în funcțiune a acestei unități în cursul anului viitor.

Vizita conducătorilor de partid și de stat continuă apoi în județul Olt. Tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți oaspeți se întîlnesc cu mii și mii de țărani cooperatori din Pleșoiu, Colibași, Găneasa, Doba și din alte sate, care l-au întîmpinat cu o deosebită căldură.

La sosirea în județul Olt, oaspeții sînt salutați de tovarășul Constantin Sandu, prim-secretar al Comitetului județean Olt al P.C.R., de alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat. Bătrînul cooperator Ion Ghiță Vodă și brigadiera Ileana Popa întîmpină pe oaspeți cu pîine, sare și vin rubiniu din părțile locului.

Adresîndu-se miilor de cooperatori care l-au întîmpinat, tovarășul Nicolae Ceaușescu îi întreabă cum se desfășoară campania de recoltare, ce recolte obțin, ce greutăți au în activitatea lor. În cuvinte emoționante, cooperatorii își exprimă nemărginita lor bucurie de a-l avea ca oaspete în mijlocul lor pe secretarul general al partidului, pe ceilalți conducători de partid și de stat. Ei adresează mulțumiri călduroase conducerii partidului și statului pentru drumul nou deschis vieții satului, pentru viața fericită pe care o trăiesc astăzi.

În încheierea întîlnirii cu țăranii cooperatori, tovarășul Nicolae Ceaușescu le adresează acestora noi succese în activitatea lor, viață lungă și fericită.

Primirea călduroasă, entuziastă de care s-au bucurat tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat, pretutindeni, în unitățile agricole și industriale vizitate din județele Argeș, Vîlcea și Olt sînt încă o expresie a încrederii nețărmurite a celor ce muncesc în politica partidului, a voinței lor de a munci fără preget pentru a transpune în viață mărețele obiective ale actualului plan cincinal, chezășie a dezvoltării și înfloririi continue a patriei noastre socialiste.

★

În cursul aceleiași zile, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, însoțiți de prof. Ioan Ursu, președintele Comitetului de Stat pentru Energia Nucleară, au vizitat zone din jurul orașelor Pitești și Slatina pentru a stabili amplasamentele unor obiective nucleare.

Dialog util între tovarășul Nicolae Ceaușescu și cooperatorii din Boteni

Inteligența ridicată la putere de simbol

Reportaj de pe itinerariile de tradiție ale Reșiței

L-am întrebat pe inginerul Viorel Savin, șeful cabinetului tehnic al grupului de uzine Reșița, care este în momentul de față procentul de inteligență umană creatoare valorificată în procesul de producție din totalul inteligenței disponibile, la nivelul uzinei, și la cel social. Pînă la consemnarea răspunsului notăm o remarcă a reputatului savant român Henry Coandă: „Din totalul de 14—15 miliarde neuroni din care este compus creierul omenesc, în cazuri extreme este folosit numai doar a 4 la sută din întreaga cantitate". Un neuron echivalează prin consumația și funcția sa celei mai moderne creiere electronice. Cu ajutorul interlocutorului mai înainte citat am reușit să facem o sumară dar semnificativă incursiune în uriașul mecanism care evidențiază felul în care este valorificat creator inestimabilul capital ascuns îndărătul unei etichete curente: „materia cenușie". Numărul total al propunerilor de invenții, inovații și raționalizări a fost numai în perioada anilor 1956—1970 de aproape 6 000 din care 5 000 s-au aplicat realizîndu-se o eficiență medie pe inovație aplicată de 17 500 lei.

Pînă a ne lansa „în aval" cu intenția de a poposi în fața unor momente, cotidiene în biografia uzinelor, dar semnificative în incursiunea de a afla un răspuns la întrebarea inginerului Savin, o întoarcere în „amonte" este solicitată de consemnarea unei biografii „culese" în cel mai deplin sens al cuvîntului din secția mașini electrice. Eroul a apărut în final, cu totul întîmplător. Cînd i-am spus că îl căutăm de mai bine de două ceasuri a zîmbit copilărește, apoi cu vorbe ce-i trădau obîrșia, moldovenească, s-a scuzat de parcă era vinovat de săvîrșirea unei fapte cu totul nepermise. „Eram p-aci prin secție". În acel moment știam deja multe despre el. Locțiitorul de secretar al comitetului U.T.C. din U.C.M.R., Nicolae Boștinaru care mă însoțea în „pelerinajul" nostru prin uzină în căutarea omului care nu era de găsit, mi-a vorbit tot timpul despre el. „Este un om deosebit, v-o spun eu, de la el am învățat meseria de bobinator. Biografia lui o cunosc la fel de bine ca și pe a mea. Venise din Moldova în '45. N-avea decît patru clase. S-a angajat ca necalificat. Apoi cursuri de calificare, completarea studiilor elementare, școala de maiștri. Înainte de toate rămîne însă un muncitor exemplar, un autodidact preocupat de cele mai dificile chestiuni și un pedagog desăvîrșit. De aceea îl respectă toți. De el mă leagă o întîmplare pe care n-am să o uit toată viața. Tuturor ucenicilor cînd veneam în secție ne zicea imperativ „Înainte de toate, vă cer un lucru: să învățați foarte bine desenul tehnic". Mai tîrziu mi-am dat seama de adevărata semnificație a acestei pretenții pentru un muncitor. Se purta cu noi foarte sever și ca urmare cu toții îi știam de frică, deși niciodată nu ne injura sau amenința cu bătaia. Într-una din zile mi-a încredințat să supun probelor de încercare bobinele de la un stator Erlikon. O mică neatenție din partea mea s-a soldat cu arderea unui pol principal. Paguba a fost destul de însemnată. Mi-a fost teamă, dar m-am gîndit să-l întîmpin demn. S-a apropiat de mine, m-a întrebat ce s-a întîmplat, a controlat instalațiile electrice, m-a privit și în sfîrșit, l-am auzit vorbind. Mi-era indiferent ce spune. Tăcerea mă apăsa teribil. Transpirasem. A zis „cînd înveți, se întîmplă și din astea". De atunci pentru mine el a devenit un model în toate.

Într-o monografie ce pînă-n toamnă adică pînă la festivitățile de sărbătorire a 200 de ani de existență, va vedea lumina tiparului, autorii ei, inginerii Mircea Bădilă și Vasile Bebe își încep unul din capitole, în felul următor. Cuvintele circumscriu pe de-a-ntregul ansamblul de rezonanțe istorice: „Ca urmare a măsurilor stabilite de către conducerea superioară de partid, privind organizarea științifică a producției, numărul propunerilor în acest sens a crescut considerabil. Numai în 1971 au fost incluse în planul M.T.O. 1155 de propuneri cu o eficiență economică de peste 106 milioane față de 2455 și cu o eficiență totală de 115 milioane înregistrate între anii 1963—1970. Urmărirea aplicării acestora se face de întregul colectiv de conducere a celor două uzine, raportîndu-se despre îndeplinirea lor muncitorilor cu prilejul diverselor întîlniri ca dezbaterea cifrelor de plan, consfătuirile de producție, ședințele comitetelor de direcție, adunări ale salariaților".

Rezolvarea unor astfel de imperative implică existența unei înalte conștiințe a responsabilității, a unei responsabilități care începe de la cea a colectivului și ține într-o egală intensitate pînă la cea a fiecărui salariat. Afirmația este autentificată de aceleași cifre, a căror semnificație am încercat să o ilustrăm mai înainte. Dinamica indicelui de calificare a crescut în toate compartimentele cu repercusiuni considerabile asupra structurii profesionale. Un exemplu ni-l oferă combinatul siderurgic. Între anii 1962—1970 numărul muncitorilor calificați ca oțelari a scăzut cu 14.7 la sută, iar a zidarilor șamotori cu 32 la sută. În schimb, a crescut cu 77 la sută numărul electricienilor, cu 38 la sută cel al strungarilor, cu 35 la sută cel al macaragiilor. Au apărut și meserii noi: operator tablou de comandă, mecanică locomotivă Diesel (manipularea materialelor pe căile ferate uzinale). Participarea acestora la obținerea produsului este la fel de directă doar că se face în cadrul unei tehnologii aduse pe platforma cerințelor impuse de știința contemporană. Și toate acestea s-au produs în condițiile în care pe același interval producția de fontă a crescut cu circa 400 la sută, cea de oțel cu circa 150 la sută, iar cea de laminate cu circa 140 la sută.

Există în amintita monografie a Reșiței un capitol destinat inovatorilor. Sînt consemnate cu de-amănuntul, pe pagini întregi nume de oameni și titluri menite să certifice veacurilor că inteligența oamenilor de pe aceste meleaguri nu s-a risipit în zadar. Cităm numele cîtorva, veritabili senatori în materie de nou, așa cum scrie în documente: maistrul turnător Aurel Mureșan, 14 inovații aplicate cu o eficiență economică de 953 mii lei. Cercelea Traian, comunist din ilegalitate, maistru, șeful secției modelărie, 12 inovații aplicate, economii 600 mii lei, maistrul Dumitru Mandric (același prieten declarat al celor tineri) 21 inovații și 300 mii economii, ing. Mircea Popa, director general, G.U.R., 7 inovații aplicate, 930 mii lei economii. Lista este deosebit de lungă. În aval, torentul de inteligență se revarsă respectînd întocmai limitele superioare ale randamentului.

Expresia acestuia este satisfacția...

La secția Mecanică grea l-am întrebat pe tînărul de 25 de ani, Gheorghe Fometescu care i se par lui a fi evenimentele cele mai de seamă din biografia sa în ultimii 10 ani. A făcut un „inventar" la repezeală fiindcă încă nu s-a gîndit să-și facă cîteva astfel de bilanțuri.

— La 14 ani am venit din Anina ucenic la școala profesională o uzinei. La 17 ani am terminat-o, obținînd diploma de muncitor calificat, liceul, anii de cătănie și în prezent, ultima clasă de liceu.

— De ce socoți ultima clasă ca făcînd parte din categoria evenimentelor?

— Din mai multe motive. Astfel voi izbuti să fiu printre primii studenți ai Facultății de subingineri din Reșița. Apoi la școală, la fizică ni s-a vorbit despre performanțele hidroagregatelor de 178 MW pentru Porțile de Fier, construite la Reșița. Mă gîndeam atunci că cel puțin în întreaga țară se vorbește la această lecție la fel. Eu am fost primul din această uzină care împreună cu încă un coleg, Mihai Schweiner — 40 de ani vechime în muncă, am trasat primul butuc al turbinei din seria de trei construite la noi.

În această serie a evenimentelor de seamă se află și participarea mea la realizarea a două performanțe tehnice românești de nivel mondial. Este vorba de confecționarea celui mai mare lagăr radial cu rezistența de 45 tone și a servomotorului de la echipele Porților de Fier lungi de 18 m a căror forță de impingere este de 1035 tone obținîndu-se acești parametri prin rezolvarea unei etanșeități perfecte, considerată, la dimensiunea unui astfel de agregat, „premieră mondială absolută".

Cele trei agregate construite la sfîrșitul deceniului al VII-lea din veacul XX a căror putere luată laolaltă depășește întreaga putere instalată a României antebelice, au avut ca predecesori modestul hidroagregat de 100 Kw adică, 0.1 Mw, cu certificatul de naștere aflat în documentele de stare civilă în anul 1946. Drumul parcurs pînă la realizarea de astăzi s-a caracterizat printr-o succesivă adaugire de cunoștințe profesionale, de informații tehnice asimilate și modelate potrivit personalității oamenilor de aici. Mîine sau poimîine țara le cere să facă un lucru superior celui de astăzi și atunci ei trebuie să fie pregătiți a răspunde meșterului din baladă. Răspunsul la o astfel de solicitare este dat tocmai prin grija manifestată față de necesitatea permanentei pregătiri.

ION DANCEA

Au îndeplinit planul pe primul semestru

Analizînd rezultatele ținute în prima jumătate a anului, adunarea generală a salariaților de la Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii a stabilit măsurile necesare pentru ca planul de cercetare pe semestrul al doilea al anului 1971 să fie realizat la un înalt nivel calitativ. Între altele s-a stabilit ca pînă la sfîrșitul anului valoarea lucrărilor de cercetare, executate peste plan, să depășească suma de 500 000 lei, producția globală în sectorul proiectare să crească cu 75 000 lei, productivitatea muncii să sporească, pentru fiecare proiectant cu 1 200 lei, consumul de carburanți să se reducă cu 2 000 litri și să crească gradul de utilizare a capacității mijloacelor auto de transport cu 10 000 tkm.

În telegrama adresată cu acest prilej **C.C.** al P.C.R., tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**, se spune între altele: **Vă asigurăm iubite tovarășe secretar general că vom acționa cu toată hotărîrea și vom depune toate eforturile pentru a introduce în producția agricolă noi tipuri de mașini agricole, contribuind astfel într-o măsură tot mai însemnată la realizarea sarcinilor stabilite de conducerea partidului cu privire la mecanizarea completă a tuturor lucrărilor agricole.**

Ne exprimăm totodată adeziunea fermă la amplul program de educare comunistă a maselor și ne angajăm să folosim întreaga capacitate de creație a cercetătorilor, muncitorilor și tehnicienilor din cadrul institutului, pentru a contribui, prin propriile noastre forțe, într-o măsură mai importantă, la accelerarea introducerii progresului tehnic în agricultură.

COLEGII NOSTRI DE GENERAȚIE

Simion Bolbos

În urmă cu mai bine de zece ani, la „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii sosea un tînăr absolvent al școlii profesionale. Nu prea înalt, cu un aer sfios în priviri, dar cu dorința fierbinte în inimă de-a arăta colegilor ce poate. A fost repartizat la secția oțelărie. Anii au trecut dar el a rămas tot în această secție, în același schimb, în aceeași echipă.

— Colegii mei de muncă m-au îndrăgit, împreună am făcut lucruri frumoase, apreciate de întreaga uzină. Cum aș fi putut să-i părăsesc?...

Foarte curînd Simion Bolbos este ales secretar al organizației U.T.C. pe schimb, iar peste cîțiva ani secretar al

comitetului U.T.C. pe secție. Pe tot parcursul acestor 10 ani, a obținut rezultate care fac cinste oțelarului și secretarului U.T.C. deopotrivă. Inițiativa sa e în permanentă ofensivă iar entuziasmul său a împrumutat ceva din dogoarea și constanța focului ce arde în cuptoarele oțelăriei.

Astăzi Simion Bolbos este unul din cei mai buni secretari, iar organizația pe care o conduce e mereu în fruntea întrecerii. Este greu să găsești în întreprindere pe cineva, și nu numai dintre tineri, care să nu fi auzit măcar ceva despre Simion Bolbos. Toți au numai cuvinte de laudă pentru el, toți îl apreciază și îl respectă. S-ar putea spune încă multe despre acțiunile pe care le-a inițiat și organizat și la care erau prezenți chiar și oțelari trecuți de mult de vîrsta utecistă, despre schimburile instructive făcute în diferite combinate siderurgice din țară, despre concursurile profesionale sau serile culturale ce au loc în secția oțelărie. Diploma de Onoare a C.C. al U.T.C. ce i-a fost acordată constituie o răsplată și un stimulent totodată în activitatea sa.

I. CÎMPEAN

VACANȚA ÎN SALOPETĂ DE BRIGADIER

FLORI PE ALEILE ORAȘULUI

Oprindu-ne în Iași am întîlnit în fața Teatrului Național „V. Alecsandri" un grup de 100 de studenți ai Facultăților de Chimie industrială și de Industrie ușoară, în plină activitate, al cărui obiectiv era reamenajarea spațiului verde pe o suprafață de cîteva mii de metri pătrați.

Valoarea lucrărilor ce aveau s-o efectueze de-a lungul a 3 săptămîni, era apreciată la 25 000 lei. Vremea nefavorabilă din primele zile ale lunii iulie, îi obliga acum ca printr-un efort sporit să încerce recuperarea timpului pierdut. Airinei Cornel, secretar A. S. al anului II de la Facultatea de Chimie industrială, ne-a împărtășit cîteva amănunte ale activității de mobilizare, organizare și pregătire a celor 3 săptămîni de muncă patriotică. Chemați fiind la această acțiune, studenții au fost informați asupra scopului final — amenajarea unui parc — obiectiv pentru realizarea căruia au găsit că munca lor este utilă și necesară. S-a pus, desigur și problema timpului liber, căreia de comun acord, i-au găsit rezolvarea în excursiile la lunca Mircești, la Tg. Neamț, în plimbările la Copou, în activitățile sportive de pe terenul complexului studențesc T. Vladimirescu — și el rezultat al muncii patriotice.

Am părăsit pe acești demni purtători ai numelui de tineri constructori ai socialismului, urindu-le succes și m-am îndreptat spre un alt șantier al Iașului.

Pe o pancartă pusă sub tricolorul românesc era scris: „Șantierul tineretului, Comitetul județean Iași al U.T.C.". Am găsit aici, sub îndrumarea tovarășului Ilie Trincă, elevi ai Școlii Profesionale de Transporturi Iași. Cu toate că după amiază aveau cursuri, ei veniseră pentru ca în cîteva ore ale dimineții, să încarce într-un camion, cărămizile sortate de colegii lor de la alte clase, cu o zi înainte. După amiază urmau să vină alții 30, pentru a continua munca de sortare. Pînă în prezent de la demolarea imobilului au fost recuperate cca. 60 000 cărămizi care sînt folosite la amenajarea bazei turistice a tineretului de la Bîrnova.

ADRIANA MARINESCU

Am venit să muncim, nu să pierdem timpul degeaba!

Cele trei brigăzi formate din elevi craioveni — 50 de la Liceul nr. 2 „Frații Buzești", 30 de la Grupul școlar C.F.R. și 30 de la Liceul nr. 3 — așteptau ziua de 16 iulie pentru a prelua ștafeta de muncă voluntar-patriotică de la colegii lor care, în serii de cîte 15 zile, lucraseră o dată cu începutul vacanței, pe șantierele de locuințe ale municipiului sau ale Trustului județean de construcții. Așa cum era firesc, tinerii s-au prezentat la punctele de lucru unde știau că fuseseră repartizați, unde atunci cînd se întocmise planul de acțiuni al acestei veri, de comun acord cu Comitetul județean Dolj al U.T.C., constructorul îi solicitase.

— **Ce să facem cu voi aici?** am fost repeziți la șantierul 2 „Gară" — ne mărturisește Vasile Grigore din anul III al Grupului școlar C.F.R. Duceți-vă la Șantierul nr. 1 din Valea Roșie!

Nedumeriți, cei 30 de elevi s-au îndreptat la noul loc de muncă indicat. Mai de voie, mai de nevoie au fost primiți.

— Dar pînă a începe să lucrăm efectiv — au mai trecut trei zile. Trei zile în care am fi putut face destulă treabă, ne spune tovarășul pedagog Mihai Popa.

Și totuși deși la prima vedere s-ar părea că elevii Grupului școlar C.F.R. nu sînt de invidiat, băieții din cele două brigăzi aflate pe șantierul complexului de locuințe de la Valea Roșie consideră că aceștia sînt, fără discuție, mult mai „norocoși".

— Deși cu întîrziere lor li s-a asigurat front de lucru — un șanț de canalizare — ne spune Mihai Manta de la Liceul nr. 3. Pe cînd nouă...

— Nouă, intervine colegul său Costică Stanciu — la 30 de inși ni s-a dat o porțiune minimă dintr-o alee pe care am putea foarte bine s-o executăm și cu un sfert din efectivul nostru.

— Așa încît — conchide Daniel Crețu — ne călcăm pe picioare. Avem un program de șase ore. De lucrat însă lucrăm, prin rotație una, maxim două. În restul timpului stăm degeaba și ne uităm.

Aceeași stare de nemulțumire, aceeași senzație de a fi ținuți pe drumuri, departe de adevărata muncă a șantierului, ne este împărtășită și de elevii din brigada Liceului nr. 2 „Frații Buzești".

— Cînd am venit aici — ne spune Adrian Iovănel din anul III D — aflasem deja că cei din seria precedentă executaseră fundația unui bloc. Asta da, zic și eu treabă. Pe cînd noi...

— Pe cînd noi — reia vorba Marcel Ene, șeful echipei — în cel mai bun caz purtăm pămîntul dintr-un loc în altul. Adică, să mă înțelegeți mai bine, astăzi îl ducem acolo, mîine îl aducem înapoi. O muncă de Sisif. Nu știu, cui folosește?

— Adevărul este — completează tovarășul profesor Teodor Nistorescu, că nu știm, nu ni se spune, de ce facem un lucru atunci cînd îl facem, spre ce scop este îndreptat efortul băieților. Plan mimic? Nici vorbă. Așa încît fiecare dintre ei are impresia, pe care o împărtășesc de altfel, că totul nu este decît un simulacru de muncă și nu muncă autentică. Nu înțeleg de ce ne-au mai chemat?

Reluăm întrebarea, după opinia noastră îndreptățită în fruntea, adresînd-o tovarășului Cezar Georgescu, inginer șef al Șantierului nr. 1.

— Ca să fiu sincer — încearcă să ne lămurească dînsul — **nu eu i-am chemat.** Am la ora actuală suficientă forță de muncă necalificată. Și apoi... Și apoi pe elevi nici nu poți să-i pui să îndeplinească lucrări mai grele, cum ar fi de pildă săpăturile.

Nu, tovarășe inginer șef, nu aveți dreptate! În această vară am fost pe cîteva din șantierele de muncă voluntar-patriotică unde lucrează elevii. I-am întîlnit și la construcția marilor combinate de materiale de construcții de la Alejd sau Cîmpulung Muscel și pe magistrala București-Pitești, ca să oferim doar cîteva exemple recente. Dar peste tot ei, tinerii, au arătat că pot și că vor să muncească. Munca nu-i sperie. Acești băieți pe care îi suspectați s-au dovedit capabili, să-și asume responsabilitatea ducerii la bun sfîrșit, în bune condiții, a sarcinilor de plan ca oricare alt constructor. Numai că acolo, la energia și entuziasmul lor s-au adăugat și încrederea, atenția celor care trebuiau să-i organizeze.

Cît despre prima parte a răspunsului, ea se află în totală contradicție cu spusele tovarășului Ion Cricitoiu, director adjunct al Trustului de construcții de care aparțineți. „Atît la șantierul „Gară" cît și la „Valea roșie" — ne informa dînsul — munca tinerilor este necesară, așteptată. Se găsesc destule lucrări necalificate, dar importante pentru evoluția lucrărilor pe care elevii le pot executa singuri. De aceea i-am și solicitat" Atunci cum rămîne cu „avem suficientă forță de muncă"?

Am consemnat în aceste rînduri situația întîlnită pentru că, trebuie s-o spunem răspicat, ea compromite scopul nobil pentru care a fost organizată, în întreaga țară, activitatea de muncă voluntar-patriotică. Ne surprinde, o mărturisim, că întîlnim asemenea regretabile concepții conform cărora elevii de astăzi, muncitorii și inginerii de mîine, trebuie folosiți doar în postura de vizitatori neveniți pe șantier. Sperăm să fie un caz izolat, un episod întîmplător. Comitetul județean Dolj al U.T.C. are el, în primul rînd datoria, de a feri de formalism prezența tinerilor pe șantierele de muncă voluntar-patriotică.

GH. GHIDRIGAN

ORA de audiență a Scînteii tineretului

VA INVITAM PE ȘANTIER

Ne scrieți, tovarășe Spiridonică că în frumosul dumneavoastră oraș, Gheorghe Gheorghiu-Dej, s-au construit în ultima vreme o casă de cultură, săli și terenuri pentru sport unde vă petreceți împreună cu prietenii o bună parte din timpul liber. Este desigur, un lucru cît se poate de firesc și pretutindeni întîlnit în țara noastră. Vă plîngeți însă că într-un asemenea oraș modern nu există și un bazin de înot. O remarcă de asemenea firească. Numai că dumneavoastră v-ați adresat ziarului fără să vă interesați mai bine de problema pe care o ridicați. La solicitarea noastră Consiliul Popular din orașul dvs. ne comunică că pe teritoriul municipiului se află în construcție un complex sportiv în cadrul căruia se află și un bazin de înot ce va avea o capacitate de 200 de locuri. Construirea complexului se face prin muncă patriotică și credite acordate de C.N.E.F.S.

Vă invităm și pe dv., tovarășe Spiridonică cît și pe prietenii dv. să dați o raită pe acest șantier și dacă mai sînt lopeți la îndemînă să puneți mîna pe ele N-ar fi un lucru firesc?!

ÎN NUMELE CELOR 80 DE DOLJENI

„Cu puțin timp în urmă am plecat de la Nucșoara din tabăra de instruire a secretarilor U.T.C. din școlile generale. Alături de ceilalți tineri din Mehedinți, Gorj, Vîlcea, Argeș, Ilfov și Teleorman, noi cei 80 de elevi doljeni avem numai cuvinte de mulțumire și apreciere la adresa organizatorilor — Comitetul Central U.T.C. și Ministerul Învățămîntului — care ne-au creat condiții excelente de activitate creatoare și odihnă".

TRAIAN ROȘIANU
Craiova

DIN NOU „O PROBLEMĂ VITALĂ"

În ziarul nostru din 11 iunie, la această rubrică, a fost consemnat sub titlul „O problemă vitală" faptul că doi tineri intelectuali care doresc să se stabilească în comuna Berca întîmpină unele greutăți în acordarea de către oficialitățile comunale a unui loc pe care să-și construiască o casă. În răspunsul nostru către cei doi corespondenți am apelat la Legea nr. 9 din 1968 susținînd că problema este rezolvabilă și că este chiar datoria și interesul comunei respective să sprijine întemeierea a ceea ce trebuie să devină un domiciliu stabil. De data aceasta tovarășii **Axinte și Elisabeta Fărtăiș** din comuna Stroiești-Suceava ridică aceeași problemă. Ei vor să se stabilească definitiv în comună dar n-au un loc pe care să-și clădească o casă. Amintim oficialităților comunale de aceeași lege și le rugăm să cerceteze cu mai multă stăruință căile pentru rezolvarea unei asemenea probleme. Așteptăm răspuns.

DESPRE PERMANENTIZAREA DOCHERILOR

Direcția generală a navigației civile din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor ne comunică printre altele: „Analizînd pe teren aspectele arătate (n. r.: într-o anchetă a ziarului intitulată „Cînd docherii se plimbă, staționează vapoarele") s-a constatat că parte din afirmațiile făcute cu privire la fluctuația muncitorilor docheri sînt reale"... „În vederea eliminării deficiențelor constatate s-a întocmit un plan de măsuri cu termene precise". Urmează apoi o copie a acestui plan care are 8 capitole. Deși numai „parte" din cele semnalate de noi sînt considerate ca reale, tovarășii de la Constanța au privit problema cu multă seriozitate, și au întocmit un program foarte judicios în vederea reducerii fluctuației docherilor. Recent cu prilejul vizitei făcute la Constanța de conducători de partid și de stat, în cadrul discuțiilor de lucru, secretarul comitetului P.C.R. din port a declarat: **„Una din preocupările căreia trebuie să-i găsim rezolvarea este permanentizarea muncitorilor docheri. Avem datoria de a ne preocupa mai mult de îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și de viață".**

Alături de planul amintit cuvintele acestea sînt o veritabilă garanție că problemele tinerilor muncitori docheri au intrat pe făgașul firesc al rezolvării lor.

NU NESOCOTIȚI LEGEA!

GRIGORE GHICA — Tg. Mureș.

Vă sfătuim să nu începeți renovarea imobilului înainte de a obține autorizația necesară. Procedînd altfel vă expuneți la plata unei amenzi între 2.000 și 3.000 de lei, prevăzută în art. 2 al H.C.M. 2490/1969.

OARE NIMENI NU ȘTIE NIMIC?

Tinerii **Tăujan Gheorghe** și **Florea Ghilea** din orașul Alexandria ne scriu că împreună cu ei alți 18 angajați ai I.A.I.C.-Alexandria au fost școlarizați de această unitate și calificați prin școala profesională pentru meseria de frezor. După absolvire însă au fost încadrați, toți, ca lăcătuși. Încadrarea pe aceste posturi nu s-a făcut provizoriu, așa cum s-a crezut inițial, ea durînd de mai bine de un an de zile.

Desigur în unitățile economice pot apare situații cînd necesitățile de producție impun pentru moment trecerea unui salariat pe un alt post, într-o altă meserie decît aceea pe care o are. Și nu putem să nu fim de acord cu asemenea schimbări care țin în ultimă instanță de organizarea întreprinderii pentru îndeplinirea sarcinilor sale. Dar asemenea schimbări, pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă, în nici un caz nu pot să devină un sistem — este ceva dăunător atît întreprinderii cît și tinerilor în cauză. Și just remarcă corespondenții noștri: după cîtva timp ei nu vor fi nici frezori, nici lăcătuși. Frezori pentru că nu vor putea dobîndi acele deprinderi practice atît de necesare fiecărui absolvent de școală profesională, iar lăcătuși pentru că nu au nici un act care să le ateste această specialitate. Tocmai aceste considerente ne-au determinat să ne adresăm tovarășului **Ion Sălăjan,** director al I.A.I.C.-Alexandria, în dorința să aflăm de ce au fost elevi școlarizați în meserii de care unitatea nu are nevoie precum și care sînt posibilitățile de rezolvare a situației create. La prima întrebare tovarășul director nu ne-a putut oferi un răspuns. Fiind numai de cîteva luni în unitate, s-a arătat nedumerit și a criticat această stare de fapt. Cît privește soluționarea problemei în sine, răspunsul a fost lapidar. Întreprinderea nu are în momentul de față posturi de frezori. Există totuși o cale, sugerată chiar de tovarășul director, pe care o supunem analizei Ministerului Construcțiilor Industriale. În rețeaua unităților sale economice productive, alături de I.A.I.C.-Alexandria sînt și alte întreprinderi care au nevoie de muncitori frezori. Nu ar fi posibilă încadrarea acestor absolvenți?

Redactorii rubricii:
VICTOR CONSTANTINESCU
MIRCEA NICOLAE

PREGĂTIREA TEMEINICĂ A ACTIVULUI U. T. C.

(Urmare din pag. a 1-a)

ile pe care ele le oferă pentru desfășurarea unei activități educative cu influențe profunde asupra conștiinței celorlalți tineri. De forța lor de convingere, de felul responsabil în care vor ști să transmită mai departe întregul înțeles al acestui conținut va depinde însăși calitatea muncii politico-ideologice de la om la om, cu alte cuvinte suportul de bază al succesului. Iată de ce, la „Electromagnetica", unde urmează să aibă loc în curînd o asemenea instruire a activului, atenția care se acordă pregătirii materialelor, tuturor amănuntelor organizatorice, ni s-a părut pe deplin justificată.

— Obiectivele pe care, de altfel, ni le-am fixat pentru instruire, preciza **Florea DIACONESCU,** secretarul comitetului U.T.C. pe uzină, **ne-am ținut seama tocmai de necesitatea ca în dezbaterile ulterioare cu tinerii în vederea clarificării tuturor aspectelor la care se referă măsurile, membrii activelor din organizații să pornească și pîrghiile cu ajutorul cărora sîntem hotărîți noi înșine să acționăm de la nivelul nostru.**

Asupra acelor pîrghii socotim însă că este nevoie să facem cîteva precizări și să le aducem cîteva adaosuri bizuindu-ne, la rîndul nostru, pe criteriile de la care s-a și pornit în organizarea instruirii și care ni se par cu adevărat esențiale. Fiindcă, de fapt, căile decisive amintite se arată a fi, la o privire mai atentă, detalii care nu fac altceva, menționate laolaltă, decît să recunoască încă o dată punctele slabe ale activității educative de pînă acum. Sînt de înțeles, în sensul acesta, insistențele asupra „importanței adunării generale", și asupra „rolului pregătirii ideologice prin intermediul dezbaterilor în cadrul formelor specifice organizației noastre", sau asupra „rolului informării politice operative", ca să nu mai vorbim de „sensurile educative ale muncii voluntar-patriotice". Dacă discuți însă mai în amănunt activitatea organizației din ultimele șapte sau opt luni, privită îndeosebi prin prisma comisiei politico-ideologice, poți descoperi, rînd pe rînd, și alte detalii nesatisfăcătoare, și alte lacune, așa încît, la sfîrșit te întrebi de ce numai cele dintîi ajung să facă obiectul sublinierii deosebite în viitoarea instruire iar celelalte nu, deși autenticitatea lor îți este certificată de către însăși responsabila comisiei de resort din cadrul comitetului U.T.C. pe uzină, tovarășa **Aritina SPĂTARU.** Din tot ce ți se relatează referitor la activitatea educativă desfășurată în trecutul atît de apropiat încît ar fi exclus ca ceva important să fi fost uitat sau trecut cu vederea, înțelegi destul de ușor că nici neajunsurile celelalte n-au fost de nesesizat, dimpotrivă, consecințele unor reacții lipsite de combativitate ale organizației au sărit în ochii tuturor.

— Mă impresionă neplăcut faptul, își amintește Aritina Spătaru, **că se întîmpla să surprind printre noi tineri cu o ținută care traducea, în fond, serioase neînțelegeri ale principiilor noastre morale, ale concepțiilor noastre despre viață, despre natura relațiilor dintre oameni, despre respect. Nu m-am mirat niciodată cînd astfel de tineri își dovedeau, prin aportul slab în producție sau în diversele împrejurări ale vieții de organizație, lipsa de combativitate, clemența concesivă față de abaterile altora, prezența apatică la una sau alta din formele noastre de pregătire politico-ideologică.**

— Așadar, se recunoaște în cele din urmă, **există și alte lacune, nu numai cele pe care intenționează să le semnaleze instruirea. În general în domeniul acesta realizările noastre sînt mai mici. Ne-am propus de fiecare dată să facem mai mult, am avut mereu ambiția să anulăm consecințele negative constatate dar n-am reușit pentru că am acționat discontinuu, adeseori formal. N-am întreprins, desigur, tot ceea ce puteam întreprinde, n-am desfășurat întregul potențial de care dispuneam. Vom organiza mai multe concursuri profesionale, mai multe acțiuni de muncă voluntar-patriotică, ne-am și stabilit un obiectiv imediat, vom contribui la construirea noii cantine, mai multe expuneri și conferințe pe diverse teme, ne vom preocupa de înființarea mai multor gazete de perete.**

Firește, modalitatea aleasă deocamdată, de a face **cantitativ** mai mult decît pînă acum și de a o sublinia în fața activului chemat la instruire, nu poate fi contrazisă în totalitate. Dar acestei decizii ar trebui să i se asocieze încă ceva. Pentru că, la drept vorbind, lipsurile pe care le constatăm astăzi în activitatea educativă și pe care le constată și membrii comitetului U.T.C. de la „Electromagnetica" nu se datorează numai lipsei de densitate în desfășurarea, pe un plan sau altul, a unor acțiuni ci, poate mai mult decît atît, neabordării majore a unor probleme de fond din acest domeniu, neurmăririi sistematice și ferme a altora. O investigație pe care am întreprins-o împreună cu Florea Diaconescu ne-a dovedit că și acum, activul sau o parte a lui din organizațiile constituite în diversele sectoare și servicii ale uzinei denotă o înțelegere unilaterală a propriilor sale îndatoriri în activitatea educativă. Așa de pildă, cineva afirma că „scopul principal al actualelor măsuri este redresarea ținutei extravagante a unor tineri", dublarea și triplarea acțiunilor tradiționale, pe care le vedeau, indiferent că era vorba de o expunere pe teme medicale, de întîlnirea oarecare cu un actor, sau de măsuri tehnico-administrative pentru realizarea planului de producție al secției, ca pîrghii ale organizației U.T.C. pentru educarea politică, ideologică și morală, fără discernămînt.

A rămîne, însă, pe de o parte, la înșirarea unor teme alese oarecum la întîmplare, după cum ne sugerau pe rînd Radu CALCIU, Vasile UNGUREANU, Cristina IOAN, Nicolae RUXANDRU, a trunchia, pe de altă parte sensul direcțiilor activității de educare comunistă reducînd lucrurile exclusiv la ținuta unora sau gustul snob al altora pentru un anumit gen de muzică înseamnă a pierde din vedere scopul fundamental urmărit. Or, tocmai în acest scop fundamental trebuie să se afle conținutul de fond al instruirii activului — consolidarea trăsăturilor conștiinței socialiste a tuturor tinerilor, definirea pîrghiilor de care dispunem pentru aceasta, a modului în care le putem îmbogăți și folosi mai bine decît pînă acum. Și nu ne referim numai la instruirea activului din organizațiile U.T.C. de la „Electromagnetica". Oricare ar fi căile practice imediate pentru care ne decidem să optăm, ele trebuie să releve esența măsurilor programului educativ elaborat de partid, să determine pe baza cunoașterii caracteristicilor definitorii ale orînduirii noastre social-politice, o atitudine de militant activ a fiecărui tînăr pentru victoria ideilor socialismului, fermitate și intransigență împotriva ideologiei străine, dispreț pentru un mod de viață burghez, mărginit de țeluri meschine.

Dacă vrem ca funcțiile agitatorice mobilizatoare ale activelor din organizații să se exercite la un înalt nivel calitativ și în perioada care urmează, instruirea acestora trebuie realizată pe baza cunoașterii exacte, concrete a stărilor de lucruri, a mentalității unor tineri, a fenomenelor negative ce se mai manifestă în atitudinea și comportarea lor. Nu discutînd în general despre lipsuri, ci cunoscînd cum se manifestă ele, în ce locuri, cu ce consecințe și, drept urmare, luînd măsurile care se impun, ca expresie a hotărîrii tuturor organizațiilor U.T.C. de a-și realiza sarcinile educative, de a discuta într-un spirit combativ toate problemele și de a imprima disciplina, ordinea exemplară tuturor acțiunilor. Și nu la întîmplare ci sistematic, ajutîndu-i pe tineri să discearnă, să pătrundă semnificațiile adînci ale societății noastre socialiste, în care întreaga politică a partidului face să triumfe spiritul de echitate, de egalitate între oameni, în care simțul responsabilității cetățenești se sprijină pe dubla calitate a fiecăruia de producător, dar și de proprietar al mijloacelor de producție, pe respectul față de munca și lupta unită a înaintașilor datorită cărora beneficiem de condițiile vieții de astăzi.

Iată de ce, fiind chemați să imprime un caracter ofensiv muncii de educație, membrii activelor trebuie ajutați, și instruirea este un asemenea prilej, să-și ridice cît mai întîi nivelul ideologic, să dobîndească ei înaintea altora capacitatea de a aborda cu fermitate, în spiritul materialismului dialectic și istoric, fenomenele noi care apar în societatea noastră, să poată contribui astfel la rezolvarea problemelor legate de educația generală politică și ideologică a uteciștilor, să-și poată îndrepta eforturile în direcția ridicării nivelului conștiinței socialiste a întregului tineret.

Vești de pe șantierele muncii voluntar-patriotice

● **ÎN JUDEȚUL Alba, 340 de echipe formate din tineri și elevi participă, alături de mecanizatori și cooperatori, la recoltatul grîului, strînsul paielor și depozitarea cerealelor în unitățile agricole de stat și cooperatiste. Alți [illegible] de tineri lucrează pe cele 6 șantiere locale de muncă patriotică, la modernizarea șoselei naționale Cîmpeni Beiuș, la construcția autogării de călători din Alba Iulia, a blocurilor de locuințe și a altor obiective social-culturale din Aiud, Zlatna, Sebeș, și Cugir. La rîndul lor, elevii școlii profesionale de la „Refractara"-Alba Iulia au participat la lucrările de extindere și modernizare a capacităților de producție din întreprindere. De asemenea, elevii și tinerii din întreprinderile și instituțiile județului au colectat de la începutul anului, peste 1 900 tone fier vechi și 3 800 kg plante medicinale.**

● **MAI MULT de 8 000 elevi ai liceelor și școlilor profesionale din județul Prahova vor lucra voluntar, pînă la 1 septembrie, pe șantierele tineretului. Pînă acum, ei au efectuat, la construcția parcului tineretului din Ploiești, un mare volum de lucrări de taluzare, spații verzi și de agrement. Importante lucrări au fost executate și pe șantierele tineretului de la Bușteni, Breaza, Bucov și Vălenii de Munte, unde se construiesc mari obiective industriale și social-culturale. Tinerii din acest județ au participat, de asemenea, la recoltarea de plante medicinale, la strînsul recoltei de grîu și la acțiunile de gospodărire și înfrumusețare a localităților.**

● **LA ORADEA au început lucrările de construcție a unui nou strand cu apă termală, ce va fi realizat în întregime prin muncă patriotică. Pentru amenajarea lui și-au unit eforturile tinerii de la Uzina de reparații, Întreprinderea poligrafică, Fabrica de blănuri, Întreprinderea de echipamente metalice pentru binale, „Azbociment" și alții. În ceea ce privește instalațiile mecanice un colectiv de specialiști de la Întreprinderea de industrie locală „Bihoreana" din localitate s-a angajat să le execute în timpul liber, tot prin muncă patriotică.**

● **ÎN CURSUL acestei luni circa 3 500 de studenți de la institutele politehnic și de construcții, Universitate, Academia de Studii Economice și Institutul de educație fizică și sport din Capitală au prestat muncă patriotică în întreprinderi agricole de stat din județele Olt, Ialomița, Ilfov, Tulcea, Constanța, Teleorman și Dîmbovița. Ei au recoltat și transportat cereale, legume, fructe și plante furajere, au efectuat lucrări de întreținere a culturilor, au muncit pe magistrala rutieră București—Pitești și la amenajarea unor drumuri și șosele din județele Argeș și Satu Mare etc.**

Valoarea lucrărilor efectuate în această perioadă de studenții bucureșteni se ridică la suma de peste un milion lei.

În aceste zile, zeci de mii de tineri participă cu entuziasm la orele de muncă patriotică

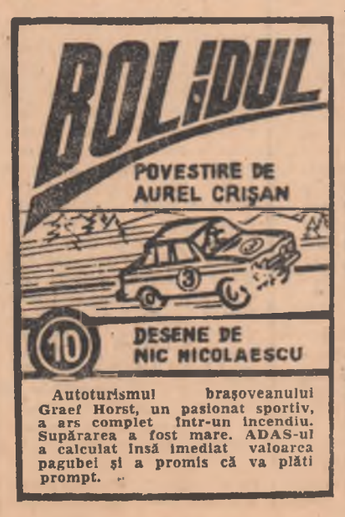

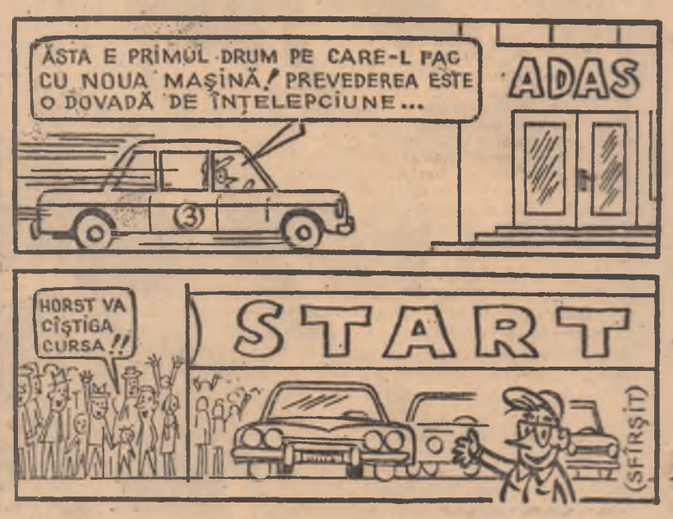

Cine vrea, într-adevăr, să fie un artist mare, care să rămînă veșnic tînăr, cine vrea ca opera sa să intre pentru totdeauna în patrimoniul culturii trebuie să bea apa limpede, răcoroasă și înviorătoare a acestui izvor, să soarbă din seva continuu tînără și viguroasă a spiritului poporului nostru, a măreției sale activități creatoare.

NICOLAE CEAUȘESCU

PATRIA — marele izvor al autenticității creației artistice

MIHAI VASILIU: „Întreaga dramaturgie clasică vădește atitudinea militantă a creatorilor, adeziunea activă la comandamentele vremii"

Parte integrantă a unei culturi naționale care s-a dezvoltat într-un ritm accelerat, teatrul românesc, constituit în formele sale culte — datorită unor condiții de evoluție specifice — de-abia la începutul secolului trecut a cunoscut totodată o maturizare extrem de rapidă. La numai o jumătate de veac după primele spectacole în limba română, el a și intrat în perioada sa clasică, marcată prin saltul calitativ realizat în dramaturgie de către B.P. Hașdeu, cu poemul *Răzvan și Vidra*. Au mai trecut apoi doar puțini ani și dramaturgia românească a trăit o adevărată explozie de valori datorită lui Vasile Alecsandri și Ion Luca Caragiale, continuată la începutul secolului nostru mai ales prin Alexandru Davila și Barbu Delavrancea.

Fără îndoială, numele amintite nu acoperă întreaga arie a înfloririi dramaturgiei originale în perioada clasică a teatrului românesc, dar reprezintă chintesența dezvoltării sale. Cu opera dramatică a marilor scriitori menționați, teatrul românesc intră în rîndul celui european, la nivelul valorilor autentice. Faptul se explică prin sursele complexe ale evoluției anterioare, asupra cărora nu este locul să insistăm, reținînd însă că principalul izvor al acestei strălucite afirmări constă în puternica originalitate a dramaturgiei noastre clasice și că această originalitate s-a manifestat deopotrivă în drama de inspirație istorică națională și în comedia satirică. În ambele direcții dramaturgia clasică românească s-a dovedit în același timp profund angajată în lupta pentru promovarea idealurilor de libertate și progres ale poporului nostru.

Reflectînd imediat — prin modalități de expresie specifice — năzuințele maselor populare, drama istorică și-a propus în mod consecvent și premeditat, așa cum rezultă nu numai din operele respective, dar și din mărturia expresă a multor autori, să încălzească inimile la flacăra patriotismului, să evoce un trecut glorios, să ofere modele înălțătoare de eroism, „învățătură de adevăr și insuflare de virtute" cum spunea I. L. Caragiale. Și a făcut aceasta, utilizînd conflicte puternice, personaje impunătoare nu numai prin calitatea lor istorică, ci și prin realizarea unor caractere cu pregnante trăsături umane, într-un limbaj poetic elevat, pătruns de valorile inestimabile ale graiului popular, cu o forță de generalizare ce le face nepieritoare. Alegîndu-și ca izvor de inspirație eroi și evenimente din veacurile trecute, dramaturgii noștri clasici nu s-au mărginit la configurarea unor viziuni înguste asupra epocii istorice date, ci și-au implantat organic eroii într-un cadru social larg, transmițînd întotdeauna mesaje cu caracter de permanentă viabilitate. În *Răzvan și Vidra* Hașdeu invocă libertatea socială, dorul de țară, frăția răzeșilor munteni, moldoveni și ardeleni, viitorul luminos al țării, dar se condamnă în același timp, cu înalt sens educativ, patima măririi, setea de putere, ambiția și orgoliul fără măsură. La rîndul său, Alecsandri înfățișează în esență, în *Despot Vodă*, problema respingerii de către poporul român a impilării în genere și a profitului pe seama celor mulți. Cu principalele creații ale genului din anii premergători primului război mondial, *Vlaicu-Vodă* de Davila, și *Apus de soare* de Delavrancea — se acreditează caracterul profund educativ al dramei istorice ce se manifestă îndeosebi prin evocarea unor pagini înălțătoare din trecutul poporului român: apărarea independenței și consolidarea statului. Ele se relevă atît în conceptul „datinei străbune" din piesa lui Davila cît și în apoteoza lui Ștefan cel Mare din poemul lui Delavrancea.

Pe alt plan și cu uneltele corespunzătoare speciei, comedia satirică a slujit în ultimă analiză aceleași țeluri înalte, țintuind la stîlpul infamiei ceea ce împiedica realizarea dezideratelor fundamentale ale maselor populare. Opera lui I. L. Caragiale stă mărturie strălucită în această privință; ea vădește atitudinea critică fermă a marelui dramaturg față de tot ceea ce constituie — în esență — o frînă în evoluția societății românești a vremii. Dezvăluind, cu o vehemență și o aciditate rar întîlnite, mecanismul acestor frîne, Caragiale nu și-a propus doar să batjocorească demagogia și politicianismul burghez, automatismele și ridicolul unor forme de viață închistate și menite pieirii; țelul său ultim a fost acela de a dezvălui răul pentru a netezi calea binelui; satira lui nimicitoare este în fond reflexul unei atitudini profund constructive.

Întreaga dramaturgie clasică românească ne apare astfel pătrunsă de ceea ce am putea numi *spiritul contemporan* al creatorilor, spirit contemporan care vădește de fapt atitudinea militantă a dramaturgilor, adeziunea lor activă față de comandamentele majore ale vremii în care au trăit. Așa se și explică de altfel pe de-o parte înflorirea cu predilecție a dramei istorice în perioadele cheie ale luptei pentru unitatea și independența națională a poporului român.

Iată suficiente motive pentru a înțelege de ce dramaturgia clasică națională și-a căpătat dreptul defintiv de a fi permanent prezentă pe scenele românești, drept care i-a fost și-i este de altminteri recunoscut și solicitat de masele largi ale spectatorilor, multe decenii, pînă în zilele noastre. Trebuie relevat în același timp faptul că această dramaturgie a slujit — alături de cea clasică universală — înfloririi și perfecționării artei dramatice românești. Marile personalități actoricești au dat întotdeauna întreaga măsură a valorii lor tocmai interpretînd personajele dramaturgiei clasice naționale și au contribuit implicit la valorificarea deplină a acestei dramaturgii, la acreditarea ei în prima linie de interes a publicului. Exemplele sînt numeroase și spațiul nu ne îngăduie să insistăm asupra lor. Astfel stînd lucrurile, îndemnul recentelor documente de partid, ale tovarășului Nicolae Ceaușescu personal de a readuce pe scenele noastre dramaturgia clasică națională, apare firesc și binevenit. Această dramaturgie nu poate decît sluji, în sensul larg al funcției educative a teatrului, formării conștiinței socialiste a publicului, îndeosebi a tineretului. Tradiția sănătoasă a patriotismului, înaltele idei morale, sentimentele alese, exemplele de eroism ale trecutului nostru istoric constituie o componentă importantă a educării în spirit revoluționar a întregului nostru popor și teatrul are datoria să le promoveze.

Un scurt metraj documentar: ACEȘTI OAMENI

În filmul său de debut, scurt-metrajul documentar **Acești oameni**, Felicia Cernăianu mizează în chip potrivit pe simplitate.

Acești oameni sînt zecile de muncitori și ingineri, constructori angajați pe marele șantier național de la Porțile de Fier. Oameni care renunță la confort și comoditate pentru că vor să construiască un lucru cu adevărat măreț. Există în ei un fel de atracție și pasiune pentru greutăți, o voință de a-și demonstra puterea, de a învinge orice piedică prin inteligență și dăruire „Dacă vrei să faci ceva — spune unul dintre eroii filmului, anonim ca toți ceilalți — trebuie să-l faci, indiferent de sacrificii". Și glasul său, peste griul șantierului, pare rostit de toți ceilalți, antrenați într-un efort colectiv care dă conștiința creației și siguranța transformării visului în realitate. „Am fost întîi la Bicaz — spune cineva — iar de acolo am mers, toată echipa, la Argeș, și apoi, aici", la Porțile de Fier.

În acest context încărcat de sensurile majore ale muncii, Felicia Cernăianu încearcă să intervină cît mai puțin. Numai o astfel de onestitate a regizorului ar fi putut lăsa întreagă frumusețea subiectului. Aparatul de filmat (condus de Doru Segal) nu-și caută, supus acestei onestități, încadraturile: mulțimea ce se scurge, dimineața, spre șantier, un muncitor transformînd nesiguranța plutirii sale între cer și pămînt într-un drum de beton, tinerii zîmbind amuzați spre aparatul de filmat, șiroirea aceea extraordinară a oamenilor pe scările ducînd spre înălțimi — totul autentic și veridic. Realizatorii înțeleg că orice comentariu din afară, „făcut", ar deranja curgerea imaginilor atît de firești și de familiare. De aceea, coloana sonoră culege reflecțiile constructorilor despre muncă, punctînd cu gravitate, accentuînd momentele de desfășurare ale filmului.

Se degajă din pelicula Feliciei Cernăianu o poezie („o poezie poate mai dezordonată", cum afirmă unul dintre interlocutori vorbind despre șantier), de mare frumusețe, autentică; un suflu contemporan captat cu multă pricepere și sensibilitate, făcînd din debutul său o reușită indiscutabilă.

MIRUNA IONESCU

EMIL MANU: „A căuta copia unei valori cînd tu ai valoarea originală — înseamnă a nu te cunoaște pe tine însuți"

Nu există — într-o accepție obișnuită — un gen literar sau un sector rigid determinat al literaturii patriotice și nici un stil aparte al acestei modalități posibile, ci numai o tematică a domeniului, tematică vastă, uneori controversată chiar de spirite comprehensive — cum a fost, de exemplu, Maiorescu (ulterior revenind în cazul lui Goga, asupra punctelor sale de vedere mai vechi). Grecii antici și-au cîntat cetatea; și în secolele ce au urmat, pînă în lumea modernă, poeții autentici n-au plutit în aer, deasupra orașelor și peisajelor natale; aventura — chiar cînd a fost posibilă — s-a circumscris — pînă la urmă — locurilor în care a crescut fiecare din exponenții spirituali ai lumii. Un mare poet „heimatlos" (apatrid) nu există, ci numai poetaștri. Dictonul latin „ubi bene, ibi patria", era numai un badinaj epicureic, al unei epoci de decadență. Dacă lucrurile rămîn valabile pe plan istoric și **patria** devine o „matrice stilistică" pentru omul contemporan, cu atît mai mult conceptul are viabilitate primordială în socialism.

Conceptul de literatură patriotică — sau de artă patriotică într-un sens mai larg — are în vremea și în lumea noastră alte semnificații. A cînta patria înseamnă a fi autentic, a nu te îmbrăca în haine străine care nu-ți vin bine, a nu împrumuta sensibilități și idei cu care n-ai ce face și care nu se altoiesc pe fondul nostru autohton. Cultura românească e tînără, — pe plan istoric — încă neepuizată de problematici și analize. A descoperi un document inedit — chiar mărunt — în literatura franceză, de exemplu, document aparținînd unui clasic, este egal cu declanșarea unui **eveniment** sau unui fenomen literar. La noi publicarea de documente ce emană de la clasici e un **proces normal** al culturii. A căuta copia unei valori cînd tu ai valoarea originală, înseamnă a nu te cunoaște pe tine însuți.

Un prim act de patriotism e cunoașterea acestei țări cu o istorie încă plină de sensuri nerevelate și cu o natură fascinantă. Un scriitor ahtiat după peisaje exotice se vindecă radical trecînd o singură dată prin munții noștri, în nordul Moldovei sau al Olteniei, la Bicaz sau la Radna Veche, și cunoscînd ceea ce s-a realizat, în țara noastră prin munca poporului muncitor, în acești ani ai socialismului.

A scrie poezie patriotică nu înseamnă a ne întoarce la sonuri vechi ci a folosi lecția — adusă la zi — a unor mari clasici. Brâncuși e un mare patriot precum Bolintineanu, Alecsandri, Eminescu ș.a., fiind și un mare modern, ca stil. De la clasici să învățăm să fim noi înșine.

În goana după formule insolite unii scriitori au încercat să scrie ca francezii sau ca americanii, fără să se întrebe însă dacă autorii de acolo, pe care-i urmează, sînt sau nu valori universale. G. Călinescu spunea despre Eminescu că **fiind foarte român e universal**. Și vorbele lui G. Călinescu au devenit un principiu în judecarea valorilor. Camil Petrescu vorbea de influențe și de esențe. Din altă parte nu trebuie să luăm esențele, ci să **subordonăm esențelor** noastre influențele iminente. Pentru a fi în circuit universal, pentru a ne afirma în lume avem nevoie **să ne cunoaștem** ca să spunem esențialul despre noi. O cultură nu poate fi cunoscută numai din ghiduri și prospecte turistice, ci din **opere de artă** care, oriunde ar ajunge, să spună ceva — de dorit esențialul — **despre noi: să aibă ceva din sufletul nostru, fără să o facă didactic, expozitiv.** Privind picturile lui Dumitru Ghiață, chiar atunci cînd nu reprezintă un subiect cu iminente trimiteri folclorice sau etnografice, îți dai seama că e românesc, toate culorile lui Ghiață se scurg din culorile țării. Și acest exemplu nu e unic.

Prima etapă de acumulare a esențelor noastre este **tematica**, a doua **sinteza acestor esențe**, pe această bază tematică. Acest mers înainte, această modalitate estetică — concepție în care literatura patriotică este modernă și la același nivel cu întreaga literatură — devine un punct de vedere cîștigat. Numai așa literatura noastră, tînără prin structura ei istorică, încălzită de dragostea de om și de țară, este salvată de la îmbătrînire.

În discutarea programului ideologic propus recent de secretarul general al partidului, primit cu atîta înflăcărare, s-a vorbit despre **caracterul tonic, despre aspectul stenic al creației, prin apropierea de valorile și esențele noastre naționale.** Într-adevăr, trebuie să discutăm, să aprofundăm cît se poate de bine prețioasele indicații cuprinse în aceste documente în care nu-i vorba, **așa cum** s-a spus, de nici o întoarcere la etape depășite, la haine vechi care astăzi nu ne-ar mai cuprinde ci dimpotrivă, de curățirea fermă a terenului pentru mersul nostru înainte. Literatura patriei, arta noastră reprezentativă, trebuie proiectată numai în viitor. Nu negăm **valorile** unei etape ci corectăm excrescențele canceroase ale unei epoci literare.

Pentru moment am dori să sugerăm ca la una din editurile noastre să se publice o culegere cu cele mai interesante articole și eseuri publicate pe marginea amplului program de activitate ideologică propus de secretarul general al P.C.R. Ar constitui un proiect de capitol dintr-un curs viu de estetică.

Colecția literară

de CONSTANTIN CRIȘAN

O colecție literară viabilă a vizat și va viza întotdeauna, după noi, **un criteriu unificator**: spiritul instructiv-educațional nu exclude frumosul, așa cum unii sînt, prea simplist, dispuși să creadă. În loc să apelăm la exemple — celebre — străine, este mai potrivit a aminti valoarea clasică a unora din colecțiile noastre vechi.(De pildă, **B.p.t.** care, mai anul trecut a împlinit trei sferturi de veac, a hrănit spiritual cîteva generații, și sute de promoții intelectuale. Continuarea ei azi, în forme diversificate, poate fi cotată la mare altitudine și după **cuantumul de vînzare.** Vor spune unii: „dar acesta nu e un criteriu de literaritate...". Vom răspunde: o carte ieftină, plăcută la vedere și conținînd în primul rînd ceea ce a creat mai valoros spiritul românesc în cultură, literatură și apoi valori sigure de pe toate meridianele lumii, înseamnă o cantitate transformată în calitate educativă, inestimabilă.

Editurile noastre au născut foarte multe colecții în ultimii ani; multe dintre acestea au avut un sens, o perspectivă: colecția „Luceafărul" de pildă, a lansat la un moment dat poeți și prozatori de valoare. Însă nu tot timpul ea și-a respectat bunul renume. Și l-a pierdut exact atunci cînd a început să publice autori „de serie" fără nici un criteriu sau în virtutea unor criterii foarte discutabile.

Au apărut în orice caz, în ultimii ani, tot mai multe și mai inedite colecții literare. Unele dintre acestea și-au continuat apariția în forme noi ameliorate; „Lyceum", „Biblioteca școlarului" — aparținînd Editurii „Albatros" — s-au dovedit a fi, programatic, informative și **formative,** constituindu-se implicit ca un factor educațional. Altele, însă nu cuprind **întotdeauna** cărți adevărate, demne de menirea lor educativă, estetică. În această situație s-a aflat de multe ori o colecție ca „Aventura". Cred că este cazul de a discuta despre scopul, funcția colecției.

Fiindcă, uneori, în loc să ne ocupăm de ascendenta autorității unor colecții, de formarea unei meritate tradiții a lor în rîndul cititorilor, se consideră mai importantă lansarea altora și altora și altora... Nu e obligatoriu însă ca **întreaga** producție a unei edituri să intre în colecții dacă nu ne-am gîndit mai întîi la programul și la perspectiva ei.

Cred că, înainte de a inventa o nouă colecție trebuie să avem un program estetic și ideologic ferm, să vedem, dintru început, palmaresul tematic și, la fel de obligatoriu, alfabetul unor autori de prestigiu.

Altfel se poate ajunge și la această situație, ușor absurdă: avem acum o sumă întreagă de colecții de istorie și critică literară, dar nu dispunem, de pildă, de o **colecție** care să-și programeze **orientarea gustului public,** mai ales a cititorilor tineri. Tot așa, sîntem mai dispuși să edităm în colecții sau în necolecții, sute de debutanți dar nu continuăm ideea unei **colecții** bilingve a poeziei românești de azi.

În altă ordine de idei: orice colecție editorială trebuie să urmărească un scop precis, ferm; de orientare educativă, estetică, politico-ideologică. Spunînd acestea, mă refer chiar la o colecție ca „Aventura" a Editurii „Albatros". colecție foarte inegală din punctul de vedere al tematicii și realizării estetice. Un exemplu pe care l-aș da, totuși nu în sensul de direcție generală și criteriu unic de stilistică; am citit de curînd „Ancheta din iulie" (scoasă în această colecție și la Editura „Albatros"), de Ilie Emilian și Șerban Miroiu în care apar chipuri luminoase de ofițeri de miliție, de muncitori și intelectuali, care iau atitudine și neutralizează răul singular, atunci cînd el se mai ivește, în societatea noastră, în viața și activitatea unor tineri. Cu astfel de imagini generoase, rămîi în minte și după lectură...

Așadar, nu putem fi împotriva colecțiilor în bloc ci numai în contra celor care și-au pierdut suflul pe parcurs, pe care cititorii le știu bine dar editorii se fac că nu observă acest lucru.

Teatrul politic este un teatru al actualității

Interviul NOSTRU cu DINA COCEA

vicepreședintă a Asociației oamenilor de teatru.

— Programul cultural emanînd din recentele documente de partid, reprezentînd aspirațiile maselor populare, cere un răspuns durabil, un răspuns comunist, dat prin întreaga lor activitate de către toți cei care au ca nobilă misiune forjarea unei conștiințe superioare, a omului nou. În acest sens, cum definiți rolul teatrului, care este funcția sa educativă în acest moment?

Dina Cocea: În primul rînd trebuie să ținem seama de profundele schimbări care s-au produs în diferitele sectoare materiale dinamizate de către socialism. Apoi, este un fapt știut, confirmat de istoria întregii culturi: există o legătură indisolubilă între artă și viață; teatrul este una dintre arte care poate exercita o influență politică, morală, etică în rîndul publicului. Astăzi însă funcția teatrului se modifică, dobîndind noi valențe, datorită progresului societății, dar și cerințelor ei legitime. El este, și trebuie să devină în continuare, o formă a educației complexe; teatrul trebuie să militeze pentru formarea moral-politică a oamenilor societății socialiste. Astăzi, mai ales, se cere teatrului să concure, alături de toate forțele spirituale, la **afirmarea plenară a omului contemporan; dramaturgia să se inspire din succesele orînduirii socialiste,** să cultive demnitatea politică și patriotică, umanismul epocii noastre.

— Așadar, TEATRUL POLITIC. Cum caracterizați esența teatrului politic la noi, deci a teatrului politic actual?

— D.C.: Teatrul politic trebuie înțeles **în sensul evidențierii și potențării faptelor eroice ale zilei, circumscrierea imaginilor teatrale în evenimentele multilaterale, care angajează poporul și ființa noastră națională. Tot ceea ce creează teatrul actual se impune a fi subordonat ideilor înaintate care animă spiritualitatea României socialiste.** Arta noastră este o artă a epocii socialiste. Concepția care stă la baza construcției socialiste în ansamblu pretinde **angajare profundă, militantă în slujba intereselor societății. Nimeni nu poate sta deoparte, nu poate privi ca un „spectator" la ceea ce se întîmplă, ce se construiește la noi. Indiferentismul sau celebra teorie a „artei pure" nu înseamnă altceva decît atitudine pasivă în fața vieții, față de viața socială. Neutralitatea artei față de politică, filozofie, etică, atunci cînd nu exprimă miopia politică a creatorului e o teorie ipocrită, primejdioasă, iar pe plan moral reprezintă o retragere lașă de la îndatoririle artistului-cetățean, dăruit cu trup și suflet trebuințelor poporului său.**

— Cum se exprimă ANGAJAREA politică în această artă a comunicării?

— D.C.: Teatrul înseamnă artă a comunicării, dar **comunicarea se exprimă prin criterii ferme.** Filozofia marxist-leninistă, doctrină revoluționară și modernă este o armă sigură pentru descifrarea sensurilor valorilor exprimate în opera de artă și pentru redarea acestora în spiritul lucidității ei politice, ideologice, estetice. Atitudinea angajată în arta teatrală înseamnă, azi, în primul rînd, **expresia asimilării marxism-leninismului.** Partinitatea creației artistice reprezintă criteriul maturității ei ideologice. Tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia în recenta sa expunere că „arta trebuie să fie pusă în slujba poporului, să se creeze pentru clasa muncitoare, pentru intelectualitate, pentru toți oamenii muncii". Iar despre criteriile filozofice ale creației artistice, secretarul general al partidului a repetat un adevăr expus nouă, artiștilor, cu toate prilejurile: „În creația literar-artistică concepția, ideologia trebuie să fie una singură — ideologia și concepția revoluționară a clasei muncitoare".

— Scena e o lume supusă atenției colective și judecății publicului. Care credeți că e obligația primordială a omului de teatru în raport cu publicul și anume cu publicul tînăr?

— D.C.: Ținînd seama de cerințele noi ale publicului, de formarea lui morală și cetățenească ca și de exigențele de care el dă dovadă în selecție, oamenilor de teatru le revine îndatorirea de a nu-l dezamăgi, de a nu-l orienta pe căi străine idealurilor societății socialiste și de a-i oferi valori pe măsura legitimelor sale deziderate. **Arta trebuie să servească unui singur scop: educației socialiste, comuniste.** Cu atît mai deosebită, mai plină de consecințe, ne apare această îndatorire față de publicul tînăr, pe care teatrul trebuie să-l educe în spiritul politicii partidului nostru, al umanismului socialist. E necesar deci să educăm prin teatru un tineret pătruns de sentimentul patriotic, cetățenesc, moral, în spiritul valorilor care dinamizează întreaga viață spirituală a patriei noastre.

— Cum s-a achitat repertoriul stagiunii trecute de aceste înalte exigențe, cît de responsabile s-au dovedit teatrele față de aceste exigențe?

— D.C.: Consider că repertoriul ultimei stagiuni **a avut un caracter eclectic** și că **dramaturgia originală actuală nu a propus, în toate cazurile, acele fapte și personaje, atitudini și sentimente care să răspundă sarcinilor formării tineretului de astăzi. Figura înaintată a omului angajat în producția materială, a comunistului, este încă palid redată de teatru, universul spiritual al poporului și al clasei muncitoare trebuie să-și găsească o reflectare mai cuprinzătoare.** Chiar unele tentative existente au fost copleșite de spectacole cenușii descurajatoare în care viziunea regizorală nu a vizat preocuparea de a cultiva ideile reale ale operelor puse în scenă.

În al doilea rînd **nu cred că toate teatrele s-au străduit în primul rînd să realizeze spectacole care să contribuie la educarea tinerei generații.** Deși au existat unele încercări, trebuie spus că multe dintre ele s-au făcut pe baza unor piese ce priveau mai ales o categorie de tineri tributari tendințelor intelectualiste. În nici un caz nu a avut loc spectacolul generos, care să intereseze majoritatea categoriilor sociale ale tineretului și, în primul rînd, tineretul muncitoresc. Consider că astfel de preocupări nu au stat în atenția instituțiilor teatrale decît în chip formal sau sporadic.

— Mari sociologi și pedagogi au stabilit ca esență a educației prezentarea de către generația matură a unui model de umanitate pe care generația tînără să-l urmeze, să-l practice. Acest model al omului nou, acest portret moral al omului înaintat al societății socialiste este menit să înviorează dramaturgia, să ofere teatrelor baza reală a educației pe care sînt datoare să o facă.

— D.C.: Una dintre carențele existente în viața teatrală actuală trebuie considerată nereușita sau doar parțiala evidențiere a unui **portret moral înaintat, al unui model de om nou, care prin exemplul personal să influențeze educația tinerilor spectatori. Teatrul își așteaptă încă dramaturgia de inspirație actuală, dramaturgie care să înfățișeze statura reală a omului contemporan, a eroului adevărat.**

Nu știu în ce măsură dramaturgii, regizorii, oamenii de teatru cunosc tineretul. În orice caz este greu de presupus că se poate da un răspuns global afirmativ. Dacă dramaturgii, regizorii, oamenii de teatru cunosteau tineretul și realele lui necesități, fără îndoială că sursa de inspirație putea să apară mai evident. Nu este mai puțin adevărat că, chiar dacă l-au cunoscut, adevăratele probleme ale acestuia nu au fost ridicate la înălțimea creației autentice.

— La aceasta nu credeți că a contribuit și influența negativă a modelor și modelelor importate, necorespunzătoare situației noastre? Am dori să cunoaștem părerea dumneavoastră în această privință.

— D. C.: Se spune că moda și modelele sînt efemere și răspund unui gust de moment. Eu cred însă că trebuie considerate cu mai multă asprime decît de a le socoti pur și simplu efemere. **Tendința de a aștepta ca timpul să spulbere ceea ce este fals, efemer, modă precară mi se pare periculoasă în cultură. Noi, ca oameni de teatru marxiști, nu trebuie să stăm cu mîinile încrucișate și să așteptăm acțiunea clarificatoare a timpului. Clarificatoare este concepția marxist-leninistă pe care trebuie s-o folosim activ în îndrumarea și desfășurarea mișcării teatrale.** Pe de altă parte, adevărata modernitate în arta spectacolului presupune respectul față de tradiție, față de cuceririle culturii înaintate, înseamnă inovație creatoare, umanistă, **în sprijinul și nu împotriva conținutului ideologic,** pentru o cît mai convingătoare expresie artistică. Cu regret trebuie să mărturisim, însă, că falsele modele, pastișele i-au derutat pe unii dintre creatori, i-au „îndrumat" pe căi sterile. Iată de ce este **într-adevăr necesar, cu riscul ca unii să se supere momentan, să le arătăm greșelile, să criticăm mesajele confuze, ideile micburgheze, mentalitățile străine ideologiei și moralei noastre. Supărarea nu trebuie să ne împiedice de a arăta adevărul deschis, de a critica, nu pentru a desființa ci pentru a contribui la acuratețea mișcării noastre teatrale, la realizarea integrală a misiunii sale educative.**

— Ce înseamnă, așadar, a fi modern, ce înseamnă a fi la modă?

— D. C.: Este evident faptul că oamenii de cultură trebuie să cunoască și să asimileze valorile autentice, dar este tot atît de evident că trebuie să elimine din teoria și practica creației artistice fenomenele și tendințele care nu își găsesc structuri, corespondențe în spiritualitatea culturii naționale și în felul cum concepem astăzi temelia ideologică a acestei culturi.

— Deci, „să nu stăm cu ușile vraiște, la toate vînturile sincronice", cum spunea G. Călinescu. Totuși, în ciuda acestui apel, s-a manifestat o anumită înrobire a unor creatori față de ideea de a fi „europeni" dar fără pașaport românesc. Ce explicație dați acestui fapt?

— D. C. Înrobirea creatorilor față de curentele europene, unele decadente, perimate chiar în țara originii lor, demonstrează în ultimă instanță pauperitate spirituală, fără a mai vorbi de precaritate culturală și de lipsa în ultimă instanță, a unei atitudini patriotice.

Pe de altă parte, consider că ar merita o discuție specială eclectismul care a dirijat editarea, numai într-un singur an — 1970 — a 18 volume de teatru cuprinzînd 90 de piese, dintre care unele sînt lipsite de mesaj clar sau promovînd idei, mentalități inacceptabile. Făcînd să funcționeze cu mai multă vigoare și spirit creator principiile esteticii marxist-leniniste, critica va trebui, în folosul tuturor, să se manifeste de aici înainte mult mai ferm, mai militant.

— Ce va întreprinde A.T.M. pentru promovarea creației originale inspirată nemijlocit din realitatea noastră, din istoria de luptă a poporului, din lupta comuniștilor? Cum va contribui, de asemenea, la selecția repertoriului clasic și contemporan?

— D. C.: A.T.M. are un îndreptar de valoare clar: măsurile propuse de tovarășul Nicolae Ceaușescu: „În orientarea repertoriilor instituțiilor de spectacole, teatru, operă, balet, estradă, se va pune accent pe promovarea creației originale cu caracter militant, revoluționar". Sectorul de documentare își va îmbunătăți activitatea. Buletinul pe care îl edităm și difuzăm va publica acele lucrări care pot sprijini politica repertorială a teatrelor din țară. În selecția lucrărilor ce urmează a fi publicate și difuzate ne vom strădui să cultivăm în primul rînd dramaturgia originală de inspirație actuală, precum și lucrări dramatice aparținînd țărilor socialiste. De asemenea, prin competența membrilor asociației noastre, intenționăm să influențăm mai mult și mai eficient viața teatrelor. De altfel, asociația noastră își propune să regîndească planul de activitate în lumina recentelor documente de partid, conduși de hotărîrea noastră, a tuturor, de a realiza spectacole de atitudine angajată, dezbateri tematice. În acest spirit vom reactiviza și cenaclurile de creație. În general, ne preocupă ridicarea pe o treaptă superioară a întregii activități de educație marxist-leninistă a creatorilor. Sînt, de asemenea, convinsă că și colectivele teatrale vor manifesta un interes deosebit față de educația politică a creatorilor.

Interviu realizat de VIORICA TĂNĂSESCU

UN ACT REVOLTĂTOR

Executarea secretarului general al Partidului Comunist Sudanez, Abdel Khalek Mahgoub

KHARTUM 28 (Agerpres). — Secretarul general al Partidului Comunist Sudanez, Abdel Khalek Mahgoub, a fost condamnat marți la moarte prin spînzurare, de un tribunal militar. Sentința, aprobată de generalul Numeiry, a fost executată în dimineața zilei de miercuri, anunță postul de radio Omdurman.

După cum s-a mai anunțat, încă înaintea începerii înscenării judiciare din cazarma Shagara de lîngă Khartum, Abdel Khalek Mahgoub l-a recuzat pe președintele completului de judecată, subliniind că acesta este „cunoscut pentru atitudinea sa dușmănoasă față de forțele progresiste sudaneze". El a declarat ziariștilor că a avut două ore la dispoziție pentru a-și pregăti apărarea, atrăgînd atenția asupra condițiilor samavolnice de desfășurare a acestui simulacru de proces. Mahgoub a respins toate acuzațiile care i s-au adus, ca fiind total neîntemeiate.

Abdel Khalek Mahgoub s-a născut la 23 septembrie 1927, în orașul Omdurman (Sudan). Și-a făcut studiile la Universitatea din Cairo. Din anul 1949, este secretar general al Partidului Comunist Sudanez. Din aprilie 1968 pînă în mai 1969 Mahgoub a fost deputat al Adunării constituante a Sudanului. În aprilie 1970 este expulzat din Sudan. Ulterior, i se permite să se reîntoarcă la Khartum unde, în luna noiembrie a aceluiași an, este arestat, reușind să evadeze din închisoare la 29 iunie a.c.

În Sudan continuă campania de arestări împotriva membrilor Partidului Comunist, interzis în această țară. După cum relatează ziarul „AS SAHAFA", în provincia Kordofan au fost arestate 230 de persoane, în orașul Atbara — 184, iar în localitatea Vadi-Medani, alte 400.

Să înceteze campania de represiuni din Sudan!

Asociația juriștilor din Republica Socialistă România a adresat președintelui Sudanului, generalul Gaafar El Numeiry, o telegramă prin care protestează cu indignare împotriva arestărilor și condamnărilor pronunțate de autoritățile din Sudan contra membrilor Partidului Comunist și ai altor organizații democratice și progresiste, luptători împotriva amestecului imperialist în treburile interne, pentru dreptate socială și o viață mai bună.

Animați de vii sentimente de solidaritate cu lupta forțelor progresiste, democratice, a întregului popor sudanez împotriva imperialismului, pentru libertate, independență națională și progres social, se arată în telegramă, cerem să fie luate imediat toate măsurile pentru a se pune capăt actualei campanii de persecuții, teroare și asasinate care reprezintă o puternică lovitură dată luptei poporului sudanez și a celorlalte popoare arabe, a tuturor forțelor antiimperialiste.

Să înceteze toate actele de represiune și să fie restabilite drepturile și libertățile democratice în Sudan, se spune în încheierea telegramei.

Comitetul Național pentru apărarea păcii din Republica Socialistă România a trimis președintelui Sudanului, generalul Gaafar el Numeiry, o telegramă în care se arată că mișcarea pentru apărarea păcii din România, împreună cu întreaga opinie publică din țara noastră, condamnă campania de represiuni și execuții din Sudan împotriva organizațiilor și militanților care luptă pentru democrație, progres și pace, pentru consolidarea independenței naționale a țării lor, pentru emanciparea socială și economică a poporului sudanez.

Cerem cu hotărîre să înceteze prigoana și arestările, să se pună capăt vărsării de singe. Actele care slăbesc unitatea forțelor democratice și progresiste din Sudan, care constituie o piedică serioasă în desfășurarea luptei împotriva uneltirilor imperialiste și neocolonialiste, îngreunează dezvoltarea de sine stătătoare a țării, progresul ei social, se spune în telegramă.

Noi ciocniri în Irlanda de nord

Miercuri dimineața au avut loc în orașul nord irlandez Londonderry noi ciocniri între membri ai comunității catolice și soldați ai trupelor britanice staționate în Ulster. În cursul incidentelor, izbucnite în cartierul catolic Bogside, două automobile au fost incendiate. Soldații i-au îndepărtat cu proiectile din cauciuc pe manifestanții înarmați cu pietre și bastoane.

Pe de altă parte, din Belfast se anunță că soldații britanici au descoperit, tot miercuri, în cartierul catolic Lower Falls din Belfast, o importantă cantitate de arme, muniții și substanțe explozibile. Mai multe persoane au fost arestate.

Vorbind marți în Camera Comunelor, ministrul afacerilor interne al Marii Britanii, Reginald Maudling, a recunoscut că în Irlanda de nord „se menține o adevărată stare de război".

Laburiștii împotriva aderării Angliei la C.E.E.

Comitetul național executiv al Partidului laburist din Marea Britanie s-a pronunțat miercuri împotriva aderării țării la Piața comună. Decizia contrară aderării la C.E.E. în condițiile negociate de guvernul conservator a fost luată cu 16 voturi contra 6. Între cei șase membri ai Comitetului executiv care au votat contra rezoluției figurează și Roy Jenkins, liderul adjunct al partidului. Comitetul executiv laburist a cerut, de asemenea, convocarea alegerilor generale pentru a se cunoaște părerea corpului electoral în problema aderării, s-a precizat la sfîrșitul reuniunii.

A fost adoptat un proiect de rezoluție propus de liderul partidului, Harold Wilson, care urmează să fie supus Congresului anual al Partidului laburist, ce va avea loc în luna octombrie la Brighton.

Consiliul general al Congresului Sindicatelor Britanice (T.U.C.), asemenea Comitetului executiv al partidului laburist, s-a pronunțat miercuri împotriva aderării Marii Britanii la Piața comună. Consiliul T.U.C. a adoptat cu 15 voturi contra 11 un raport care respinge condițiile de intrare în C.E.E. negociate de guvernul conservator. Documentul urmează a fi prezentat spre aprobare conferinței anuale a T.U.C. din septembrie.

GREVĂ GENERALĂ ÎN ECUADOR

În Ecuador a început miercuri o grevă generală de două zile, la chemarea Centralei sindicale „Frontul unit al oamenilor muncii", care reunește 200 000 de membri.

Este prima grevă pe scară națională înfruntată de președintele Velasco Ibarra de la preluarea, pentru a cincea oară, a funcției de președinte, în 1968. În prezent, Velasco Ibarra guvernează cu Parlamentul dizolvat și cu o suită de legi-decrete tipice stărilor excepționale.

Pe lîngă revendicările economice, sindicatele cer „eliminarea privilegiilor feudale".

Pentru prima oară s-a realizat o înțelegere între principalele trei organizații sindicale — Frontul unit al oamenilor muncii din Ecuador, Confederația ecuadoriană a organizațiilor sindicale creștine și Confederația entităților semipublice. Ministrul muncii, Rodolfo Vintimilla, declarase în ajun că nu va întreprinde demersuri pentru a soluționa conflictul, dar că „alte ministere vor interveni în acest sens". Avertismentul a fost considerat o aluzie directă la posibilitatea ca forțele militare și polițienești, depinzînd de ministerele apărării și de interne, să reprime manifestațiile publice în timpul grevei. Ministrul Vintimilla a calificat greva drept „esențialmente politică".

Președintele Velasco Ibarra a convocat miercuri dimineața o ședință a guvernului pentru a examina situația creată. Ultimele greve generale din Ecuador au provocat schimbări de regim, între care căderea juntei militare în 1967.

REPRESIUNI LA MONTEVIDEO

● **ÎN LEGĂTURĂ** cu represiunile polițienești împotriva demonstrației studențești organizată la 24 iulie la Montevideo, în timpul căreia un student a fost ucis și 30 arestați, C.C. al Partidului Comunist din Uruguay a dat publicității o declarație în care subliniază că forțele democratice sînt hotărîte să lupte împotriva represiunilor, pentru respectarea drepturilor cetățenești. Partidul comunist a adresat un apel întregului popor pentru întărirea unității în vederea zădărnicirii provocărilor forțelor reacționare.

De asemenea, Convenția națională a oamenilor muncii din Uruguay a condamnat samavolniciile poliției, declarîndu-se solidară cu mișcarea studențească din țară.

Aspect de la o demonstrație a muncitorilor greviști pe străzile Romei.

de peste hotare

Sesiunea Parlamentului iugoslav

BELGRAD 28 (Agerpres). — În cursul actualei sesiuni, ale cărei lucrări au început miercuri la Belgrad, Skupștina Federală a Iugoslaviei trece la transpunerea în practică a amendamentelor la constituție adoptate recent. Toate cele cinci camere ale Parlamentului iugoslav, întrunite în ședințe separate, au dezbătut și adoptat primele două legi care se bazează pe aceste amendamente — legea privind Vecea Executivă Federală și legea privind organizarea și sfera de activitate ale organelor Administrației federale. Potrivit noii legi, guvernul iugoslav, care urmează să fie ales de Skupștina Federală, va fi alcătuit din 22 de membri și un președinte. Actualele secretariate de stat se desființează și sînt create opt secretariate federale, în fruntea cărora se va afla cîte un membru al Vecei Executive Federale.

Aceste legi intră în vigoare la 24 de ore de la adoptarea lor de către organul legislativ al țării. Așadar, membrii noului guvern vor fi aleși în cadrul ședinței comune a tuturor camerelor parlamentului, care va avea loc joi și vineri. Lista guvernului va fi prezentată de Djemal Biedici, căruia i s-a încredințat mandatul de alcătuire a Vecei Executive Federale.

Evoluția lui „Apollo-15"

Cea de-a treia zi de activitate în spațiu a echipajului misiunii „Apollo-15" a început miercuri cu 70 de minute mai tîrziu decît fusese programat inițial, respectiv la orele 16.44 (ora Bucureștiului). A fost ultima zi de croazieră de rutină. Următoarele șase zile au un program dificil și complex.

După ce temerile privind eventuala suspendare a aselenizării din cauza scurt-circuitului depistat în sistemul electric al motorului principal al cabinei au fost risipite, astronauții au fost confruntați cu noi surprize. La pătrunderea în modulul lunar — a cărui inspectare a fost, de altfel, televizată în direct — David Scott a constatat că primul geam de protecție al altimetrului — aparat esențial pentru aselenizarea corectă și sigură — este spart. Aproape în același timp, colegul său, Irwin, a semnalat o scădere îngrijorătoare a voltajului în unele din pilele electrice. În mod inexplicabil, voltajul s-a redresat după o scurtă perioadă de neliniște. Centrul spațial a apreciat că ambele defecțiuni sînt minore, deși specialiștii au manifestat preocupare față de situația altimetrului din modul.

Un nou satelit din seria „Molnia"

În Uniunea Sovietică a fost lansat miercuri un nou satelit de telecomunicații de tip „Molnia-1". După cum precizează agenția TASS, satelitul este menit să asigure exploatarea sistemului de legături prin radio, telefonice și telegrafice la mari distanțe, precum și transmiterea de programe ale televiziunii centrale a U.R.S.S. spre punctele rețelei „Orbita" situate în regiunile din Nordul Îndepărtat, Siberia, Extremul Orient și Asia centrală sovietică.

Satelitul s-a plasat pe o orbită elicoidală avînd apogeul de 39.300 km în emisfera nordică și perigeul la 470 km în emisfera sudică. Perioada de rotație este de 11 ore și 45 de minute, iar înclinația orbitei — de 65,4 grade.

Potrivit datelor recepționate, aparatajul instalat la bord funcționează normal.

Pentru extinderea continuă a colaborării economice general-europene

Declarațiile ministrului comerțului exterior al R. P. Ungare

BUDAPESTA 28 (Agerpres). — În primul semestru al anului 1971, volumul total al schimburilor comerciale ale Ungariei a fost cu 13 la sută mai mare decît cel din perioada corespunzătoare a anului trecut — a declarat miercuri, la o conferință de presă, Jozsef Biro, ministrul comerțului exterior al R. P. Ungare, relatează agenția M.T.I.

Ministrul ungar a declarat apoi, printre altele: „Acordăm o mare importanță dezvoltării relațiilor economice dintre țările cu orînduiri economico-sociale diferite". El a arătat că țara sa se pronunță împotriva diferitelor discriminări și limitări care împiedică dezvoltarea comerțului internațional, menționînd în acest sens pe cele generate de existența unor grupări economice închise de felul Pieței comune. „Conform punctului nostru de vedere, la securitatea și bunăstarea popoarelor Europei contribuie extinderea continuă a colaborării economice general-europene, iar nu divizarea Europei în blocuri economice separate" — a spus, în context, ministrul ungar.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

BĂTĂLIA ÎMPOTRIVA FOAMETEI

În zilele petrecute în România, directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.) ADDEKKE BOERMA, a găsit timpul necesar pentru a răspunde unor întrebări despre locul și rolul tineretului în lupta pe care omenirea o duce împotriva foametei, pentru ridicarea potențialului productiv al Terrei.

— Sînt prea mulți oameni care pe planeta noastră suferă de foame! Un studiu întreprins de către specialiști ai F.A.O. relevă faptul că sănătatea a milioane de copii din țările în curs de dezvoltare, este în pericol din cauza lipsei de proteine. Un sfert din populația globului — în majoritate tineri — prezintă semne de malnutriție.

— Și totuși, Pămîntul încarcă îndeajuns de mult hambarele...

— Sigur, dar nu sînt încă folosite toate resursele. Și în Africa, și în Orientul Apropiat, și în America Latină, ca de altfel oriunde se manifestă foametea, pămîntul produce. Cauza principală a subnutriției este sărăcia, pentru că încă sînt foarte mulți oameni, tineri în puterea vîrstei, care n-au posibilitatea de a obține o muncă și, deci posibilitatea de a-și asigura existența. Dar, în același timp, nu putem ignora faptul că produse alimentare sînt aruncate în ocean numai pentru că prețurile nu asigură marilor firme cîștigul scontat. În acest timp foamea seceră, anual, milioane de oameni. Dacă vorbim despre foamete, nu putem omite realitatea că încă se cheltuiește prea mult, mult prea mult pentru înarmare. Și, pentru a crea o imagine asupra disproporției, pot spune că bugetul anual al F.A.O. nu depășește valoarea unui... submarin atomic. Să sperăm, însă, că negocierile pentru dezarmare se vor încheia cu succes, ceea ce va da posibilitatea investirii unor sume mai mari pentru dezvoltare. Este visul tuturor oamenilor lucizi — acela de a se investi pentru viitorul pașnic al copiilor noștri decît să se producă arme distrugătoare. Împotriva tristei realități constatată pe continente întregi, Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură a inițiat și patronat în numeroase țări ale lumii „marșul internațional pentru dezvoltare". În Italia, în Statele Unite, în Franța, în numeroase alte state, milioane de tineri au străbătut zeci și zeci de kilometri purtînd pancarte pe care erau scrise chemări împotriva războiului și nedreptății sociale, împotriva foametei în lume, care manifestau pentru inițierea unor acțiuni în sprijinul „lumii a treia".

CONVORBIRE CU DIRECTORUL GENERAL AL F.A.O., ADDEKKE BOERMA

— Milioane de tineri sînt preocupați de soarta țărilor subdezvoltate...

— Subdezvoltarea condamnă generațiile tinere la suferințe pe toate planurile. În „lumea a treia", dintr-o mie de locuitori, doar unul sau doi sînt știutori de carte; doar unul dintr-o sută de mii de tineri termină o facultate; doar unul din cîteva mii sau zeci de mii găsește de lucru într-o fabrică.

— Cum poate fi înlăturată o astfel de situație?

— În nici un alt chip decît dezvoltînd multilateral și aceste întinse zone; prin schimbarea structurii agrare și prin aplicarea noilor tehnologii, prin limitarea exportului de materii prime și prin prelucrarea acestora în zonele unde sînt obținute; printr-un comerț echitabil. F.A.O., de altfel, și-a stabilit, printre principalele sale direcții de acțiune efortul pentru progresul acestor zone: utilizarea tuturor mijloacelor moderne de producere și generalizare în cultură a soiurilor noi și valoroase, conservarea resurselor naturale și a ceea ce se produce, dirijarea a cît mai multe credite către țările în curs de dezvoltare, introducerea în circuit a experienței acumulate, stimularea unui comerț avantajos, înarmarea cu cunoștințe științifice despre agricultură a generațiilor tinere.

— După ce ați vizitat România, v-am ruga să ne împărtășiți cîteva din impresiile cu care plecați!

— Sînt foarte bucuros că am avut ocazia să vizitez România. Am fost primit cordial la Consiliul de Miniștri, la Ministerul Agriculturii, am vizitat institute de învățămînt superior cu profil agricol, stațiuni de cercetări, ferme agricole, alte obiective realizate în anii din urmă. Plec cu convingerea că am vizitat o țară frumoasă, bogată, unde se muncește rodnic pentru mai bine. Și, în efortul general, tineretul este înrolat exemplar.

GH. FECIORU

PE SCURT

● **LA 28 IULIE**, președintele Republicii Chile, Salvador Allende Gossens, a primit pe ambasadorul Republicii Socialiste România în Chile, Vasile Dumitrescu.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

● PRIMUL AMBASADOR extraordinar și plenipotențiar al Republicii Chile în Republica Populară Chineză, Armando Aribe Arce, a sosit la Pekin — informează agenția CHINA NOUĂ.

De ce a demisionat Taylor

● **EDWARD TAYLOR**, subsecretar de stat, cel mai tînăr membru al guvernului conservator britanic, și-a anunțat marți seara demisia, ca urmare a opoziției sale față de eventuala aderare a Marii Britanii la C.E.E. Observatorii din Londra subliniază că aceasta este prima demisie din motive politice a unui membru al guvernului conservator. Potrivit agenției ASSOCIATED PRESS, demisia lui Taylor dă o lovitură severă prestigiului cabinetului Heath.

● **TOMA GRANFIL**, membru al Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, l-a primit pe Bradford Mills, președintele Corporației S.U.A. pentru investiții particulare în străinătate, aflat în vizită în Iugoslavia. Cu acest prilej, informează agenția TANIUG, au fost examinate activitatea corporației și colaborarea dintre întreprinderile iugoslave și americane în domeniul proiectelor comune, precum și pe piața unor terțe țări.

● **JOSEPH SISCO**, adjunct al secretarului de stat al S.U.A. pentru problemele Orientului Apropiat, a plecat spre Tel Aviv, unde urmează să aibă întrevederi cu lideri israelieni.

Nu s-au precizat oficial temele ce vor fi abordate, dar după cum transmite corespondentul din Washington al agenției FRANCE PRESSE, „prezența diplomatului american în Israel urmărește relansarea tentativei de mediere în vederea redeschiderii Canalului de Suez".

● **ÎNTRE** capitalele arabe sînt în curs contacte urgente în vederea convocării unei conferințe la nivel înalt la care ar urma să fie examinată situația unităților de comando palestiniene din Iordania — anunță ziarul egiptean „AL AHRAM". Ziarul arată că șeful statului libian, Moamer El Gedafi, a propus ca această reuniune să aibă loc la Tripoli.

În clădirea municipiului orașului Pesaro s-a deschis o expoziție de artă decorativă și lucrări de pictură naivă românească, ce cuprinde peste 200 de exponate. Cu acest prilej, au luat cuvîntul senatorul Giuseppe Righetti, viceprimarul orașului Pesaro și prof. Alexandru Balaci, directorul „Bibliotecii române" din Roma, care au subliniat semnificația inaugurării expoziției pentru dezvoltarea legăturilor culturale româno-italiene, pentru adîncirea relațiilor tradiționale de prietenie dintre cele două popoare.

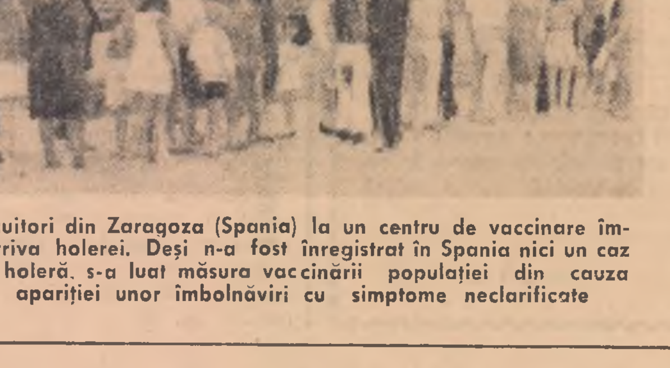

Locuitori din Zaragoza (Spania) la un centru de vaccinare împotriva holerei. Deși n-a fost înregistrat în Spania nici un caz de holeră, s-a luat măsura vaccinării populației din cauza apariției unor îmbolnăviri cu simptome neclarificate

REALITĂȚI CAPITALISTE

S.U.A. văzute de... americani

● REZULTATELE CONCLUDENTE ALE UNOR SONDAJE DE OPINIE PUBLICĂ ● CAUZELE NEMULȚUMIRILOR

Ziarul INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE a publicat rezultatele semnificative ale unor sondaje efectuate de institute specializate în rîndul opiniei publice americane. Întrebarea la care erau solicitați să răspundă cei interogați suna astfel: „Credeți că lucrurile în această țară merg în general, astăzi, într-o direcție bună ori credeți că lucrurile au luat-o în mod serios, pe o cale greșită ?". Rezultatul sondajului întreprins de organizația „Roper" în 200 de localități americane (organizația este a treia ca importanță în S.U.A.), indică că aproape DOUĂ TREIMI dintre americani cred „că țara lor și-a pierdut simțul direcției". Ei atribuie această criză de încredere războiului din Vietnam, situației economice și folosirii drogurilor. Mai puțin de un sfert din cei 1933 de americani intervievați și-au exprimat încrederea în cursul actual al lucrurilor. Din concluziile organizatorilor sondajului se degajă o notă pesimistă: „Nemulțumire am găsit în fiecare grup chestionat din țară, indiferent de rasă, vîrstă sau situație economică". Cifra — 64 la sută — a americanilor nemulțumiți, indicată de „Roper", concordă cu rezultatele înregistrate de un institut de cercetări sociologice „Potomac Associates Inc." din Washington. Sondajul întreprins de acest institut pe o temă și mai categorică privind viitorul rezervat S.U.A., a scos la iveală că o mare parte a americanilor „sînt pesimiști în privința viitorului națiunii, crezînd într-o criză reală a acestei țări". Sondajele au încercat de a descoperi, mai departe, tot din procente, cauzele pesimismului. Astfel, „Roper" a cerut fiecărei persoane să indice o cauză — de pe o listă de 13 — pentru problemele nerezolvate și acute ale națiunii americane. 40 la sută au apreciat că implicarea S.U.A. în războiul din Vietnam acționează ca un obstacol major în calea soluționării dificultăților interne; un procentaj asemănător s-a oprit asupra folosirii drogurilor, atrăgînd atenția asupra acestui flagel social pe care îl consideră de importanță națională; 33 la sută au subliniat discriminările rasiale a căror practică știrbește din drepturile negrilor și generează nemulțumire; 27 la sută au menționat ca responsabilă situația economică, manifestările inflaționiste la nivelul întregii economii și efectele lor asupra situației materiale a fiecărei familii americane. Influența drogurilor a fost indicată cu precădere de persoanele din nord-estul Statelor Unite, de negrii, profesori și educatori. Femeile s-au dovedit mai pesimiste — numai 16 la sută dintre ele exprimîndu-și încrederea în evoluția societății americane pe coordonate pozitive. Procentajul în rîndul negrilor a fost și mai scăzut: doar 12 la sută dintre ei văd țara pe un făgaș drept, marea majoritate a celorlalți invocînd consecințele nefaste ale războiului din Vietnam asupra situației economice, ca element primordial al nemulțumirii lor.

D. T.

„Hemoragia de capacități științifice"

● *Îngrijorări în Anglia*

În împrejurările în care britanicii sînt serios preocupați de carențele industriei engleze pe planul competitivității ministrul tehnologiei din cabinetul Heath, John Davies, a socotit indicat să tragă un semnal de alarmă în legătură cu exodul unui important contingent de oameni de știință englezi peste hotarele bătrînului Albion.

Luînd cuvîntul în fața reprezentanților presei londoneze, ministrul britanic al tehnologiei a atras atenția că în fiecare an Anglia pierde un număr „de loc neglijabil" de oameni de știință valoroși — „fenomen trist, cu consecințe foarte dăunătoare din punctul de vedere al perspectivelor tehnologiei și economiei engleze". Un mare număr dintre aceștia provin — așa cum a relevat dl. Davies — din rîndul specialiștilor tineri care au absolvit de puțin timp universitatea sau abia și-au luat doctoratul. Aflăm astfel că, potrivit statisticilor întocmite în cursul deceniului 1960—1970, Anglia a pierdut în medie anual circa 100 dintre cei mai buni absolvenți ai școlii superioare, mai ales dintre aceia care, pe baza unor aptitudini deosebite de cercetare, reușesc încă de la primii pași în laboratoare să aducă contribuții proprii în domeniul lor de specialitate". Printre cei care pleacă să îngroașe rîndurile personalului institutelor de cercetare din afara Angliei — sublinia ministrul britanic al tehnologiei — se află, în majoritate tineri specialiști care aparțin elitei promoțiilor facultăților tehnice. Ministrul aprecia printre principalele cauze ale acestui fenomen „insuficiența fondurilor pentru cercetare alocate de multe întreprinderi britanice".

După opinia multor observatori competenți din Marea Britanie există puține șanse de oprire a „hemoragiei" de cercetători științifici. Aceasta deoarece această „hemoragie" se înserează în fenomenul mai amplu al „șomajului cu diplomă". Se remarcă în acest sens că numărul concedierilor de cadre tehnice engleze cu înaltă calificare a atins actualmente un nivel record pentru toată perioada postbelică. Un mare număr de specialiști șomează, iar alții au fost nevoiți să se angajeze în activități care n-au nimic comun cu pregătirea lor. Se relevă, de asemenea, că majoritatea marilor întreprinderi britanice au făcut cunoscut că din cauza slabei conjuncturi nu vor putea angaja în acest an decît un număr foarte mic de cadre tehnice superioare. Multe firme au anunțat chiar „înghețarea totală" a ofertelor de angajare.

P. NICOARĂ

DOLARI ȘI MERCENARI

CRITICI LA ADRESA FINANȚĂRII DE CĂTRE S. U. A. A TRUPELOR MERCENARE TAILANDEZE CARE OPEREAZĂ ÎN LAOS

Senatorul republican Clifford Case a acuzat Administrația că furnizează Congresului informații inconsistente cu privire la finanțarea trupelor mercenare tailandeze, care acționează în Laos.

El a cerut guvernului să furnizeze detalii suplimentare privind operațiunile sprijinite de Statele Unite în Laos, costul acestora, personalul implicat și, în special, data cînd vor lua sfîrșit aceste operațiuni.

Clifford Case a declarat că, din informațiile pe care le deține de la Departamentul de Stat, trupele tailandeze dislocate în Laos sînt finanțate în baza ajutorului militar acordat de S.U.A. acestei țări. Aceste acțiuni, a arătat el, vin în contradicție flagrantă cu declarația făcută la 14 iunie de către ministrul apărării, Melvin Laird, în fața Comisiei senatoriale pentru relații externe, în care a susținut că programul de ajutor american nu include și finanțarea forțelor mercenare tailandeze în Laos.

Clifford Case a menționat că se află în posesia unor date potrivit cărora în Laos acționează între 4 000 și 6 000 de mercenari tailandezi finanțați prin intermediul C.I.A.

În comunicatul oficial cu privire la starea economiei R.F.G., dat publicității la Bonn, se arată că la sfîrșitul lunii iunie în țară au fost înregistrați 135 000 de șomeri, ceea ce înseamnă cu 40 000 mai mult decît în aceeași lună a anului precedent.

În același timp, date oficiale publicate la Bruxelles relevă că în luna iunie a acestui an, în Belgia existau 62 838 șomeri totali și 13 927 șomeri parțiali.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"